YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (kolmas jaosto)

3 päivänä huhtikuuta 2003 *

Yhdistetyissä asioissa T-44/01, T-119/01 ja T-126/01,

Eduardo Vieira, SA, kotipaikka Vigo-Pontevedra (Espanja), edustajinaan asianajajat R. García-Gallardo Gil-Fournier ja M. D. Domínguez Pérez,

kantajana asioissa T-44/01 ja T-126/01,

Vieira Argentina, SA, kotipaikka Buenos Aires (Argentiina), edustajinaan asianajajat R. García-Gallardo Gil-Fournier ja M. D. Domínguez Pérez,

kantajana asiassa T-44/01,

Pescanova, SA, kotipaikka Chapela (Espanja), edustajinaan asianajajat A. Creus Carreras, B. Uriarte Valiente ja S. Rodríguez Artacho,

kantajana asiassa T-119/01,

* Oikeudenkäyntikieli: espanja.

vastaan

Euroopan yhteisöjen komissio, asiamiehenään S. Pardo Quintillán, avustajanaan asianajaja J. Guerra Fernández, prosessiosoite Luxemburgissa,

vastaajana,

joissa kantajat vaativat

asiassa T-44/01 EY 235 ja EY 288 artiklan toisen kohdan nojalla korvausta vahingosta, joka niille on aiheutunut hankkeeseen ARG/ESP/SM/26-94, joka koskee yhteisön ja Argentiinan tasavallan välisistä merikalastussuhteista tehdyn sopimuksen nojalla perustettavaa yhteisyritystä, myönnetyn taloudellisen tuen loppuosan pidättämisestä; asiassa T-119/01 sen komission 19.3.2001 tekemän päätöksen kumoamista, jolla vähennetään hankkeeseen ARG/ESP/SM/17-94, joka koskee yhteisön ja Argentiinan tasavallan välisistä merikalastussuhteista tehdyn sopimuksen nojalla perustettavaa yhteisyritystä, myönnettyä tukea ja asiassa T-126/01 sen komission 19.3.2001 tekemän päätöksen kumoamista, jolla vähennetään hankkeeseen ARG/ESP/SM/26-94, joka koskee yhteisön ja Argentiinan tasavallan välisistä merikalastussuhteista tehdyn sopimuksen nojalla perustettavaa yhteisyritystä, myönnettyä tukea,

EUROOPAN YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIN (kolmas jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja K. Lenaerts sekä tuomarit J. Azizi ja M. Jaeger,

kirjaaja: J. Palacio González, johtava hallintovirkamies,

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä ja 28.11.2002 pidetyissä istunnoissa esitetyn,

on antanut seuraavan

tuomion

Asiaa koskevat oikeussäännöt

Euroopan talousyhteisön ja Argentiinan tasavallan välisiä merikalastussuhteita koskeva sopimus

1 Euroopan talousyhteisön ja Argentiinan tasavallan välisiä merikalastussuhteita koskeva sopimus (jäljempänä kalastussopimus) hyväksyttiin yhteisön puolesta 28.9.1993 annetulla neuvoston asetuksella N:o 3447/93 (EYVL L 318, s. 1).

2 Kalastussopimuksen 5 artiklan 1 ja 2 kohdassa määrätään seuraavaa:

"1. Sopimuspuolet laativat edellytykset yritysten, joiden pääoma on peräisin yhdestä tai useammasta yhteisön jäsenvaltiosta, sijoittautumiselle Argentiinaan ja yhteisyritysten ja väliaikaisten yhteisyritysten, joihin kuuluu argentiinalaisia ja yhteisön laivanvarustajia ja joiden tarkoituksena on Argentiinan kalavarojen yhteinen hyväksikäyttö ja tarvittaessa jalostus, perustamiselle kalastusalalla pöytäkirjassa n:o I ja liitteissä I ja II laadittujen edellytysten mukaisesti.

2. Argentiina antaa 1 kohdassa tarkoitetuille yrityksille luvan käyttää pöytäkirjassa n:o I vahvistettuja kalastusmahdollisuuksia liitteiden I—IV määräysten mukaisesti."

3 Kalastussopimuksen 2 artiklan e alakohdan mukaan "yhteisyrityksellä" tarkoitetaan "yksityisoikeudellista yritystä, jonka muodostavat yksi tai useampi yhteisön laivanvarustaja ja yksi tai useampi argentiinalainen luonnollinen henkilö tai oikeushenkilö, joita yhdistää yhteisyrityssopimus; yhteisyrityksen tarkoituksena on käyttää hyväksi ja tarvittaessa jalostaa Argentiinan kalavaroja ensisijaisesti yhteisön markkinoille suuntautuvien toimitusten näkökulmasta".

4 Yhteisyrityksen perustaminen edellyttää pääsääntöisesti yhteisön alusten siirtämistä (kalastussopimuksen 5 artiklan 3 kohta). Kyseinen alus poistetaan näin ollen yhteisön rekisteristä.

5 Kalastussopimuksen liitteessä III olevassa 2 kohdassa säädetään, että yhteisyritysten perustamista koskevat hankkeet esitetään komissiolle jäsenvaltion välityksellä "yhteisön lainsäädännössä tätä tarkoitusta varten annettujen määräysten mukaisesti".

6 Kalastussopimuksen liitteessä III olevan 3 kohdan mukaan yhteisö esittää sekakomissiolle luettelon hankkeista, joille voidaan myöntää taloudellista tukea. Kyseisessä säännöksessä todetaan seuraavaa:

"Sekakomissio arvioi hankkeita erityisesti seuraavien perusteiden mukaan:

a) aiottuun pyyntitoimintaan mukautettu kalastustekniikka,

b) pyydettävät lajit ja pyyntialueet,

c) kalastusalusten nykyaikaisuus,

d) hankkeen kaikki investointikustannukset,

e) maalla sijaitsevien laitosten investointikustannukset,

f) yhteisön laivanvarustajan ja tarvittaessa argentiinalaisen laivanvarustajan kalastuskokemus."

7 Kalastussopimuksen liitteessä III olevien 4 ja 5 kohdan mukaan "Argentiinan toimivaltainen viranomainen ja yhteisö" hyväksyvät hankkeet sekakomission suosituksesta.

8 Kalastussopimuksen pöytäkirjan n:o I otsikkona on "taloudellinen tuki ja kalastusmahdollisuudet". Sen 1 artiklassa vahvistetaan vuosittaiset pyyntirajat kalastussopimuksessa tarkoitetuille lajeille, joista esiintyy ylituotantoa (Macruronus magellanicus, Illex-suvun kalmari, Salilota australis ja/tai Macrourus whitsoni) ja lajeille, joista ei esiinny ylituotantoa (argentiinankummelitursk a).

9 Yhteisyritykset saavat kalastaa edellä mainittuja lajeja, joista esiintyy ylituotantoa, ja lajeja, joista ei esiinny ylituotantoa, pöytäkirjassa n:o I vahvistetuissa rajoissa (kalastussopimuksen 6 artikla), ja ne saavat taloudellista tukea kyseisen pöytäkirjan n:o I määräysten mukaisesti (kalastussopimuksen 7 artikla).

10 Pöytäkirjassa n:o I olevassa 3 artiklassa säädetään tältä osin seuraavaa:

"1. Yhteisö antaa — — taloudellista tukea yhteisyritysten — — muodostamiseen — — .

Tämä — — taloudellinen tuki on tarkoitettu yhteisön laivanvarustajalle ja sen tarkoituksena on kattaa osa hänen taloudellisesta osallistumisestaan yhteisyrityksen muodostamiseen — — tai vastaavien alusten poistamiseen yhteisön rekisteristä.

2. Yhteisyritysten perustamisen ja kehittämisen edistämiseksi yhteisö myöntää Argentiinassa perustetulle yhteisyritykselle taloudellisen avustuksen, joka vastaa 15 prosenttia yhteisön laivanvarustajalle myönnetystä määrästä. — —

— —

4. Yhteisön laivanvarustajalle annettavan yhteisön tuen hakumenettelyä ja maksutapoja koskevien, 1 kohdassa annettujen määräysten on oltava yhteisön lainsäädännön asiaa koskevien määräysten mukaisia. — — "

Yhteisyrityksiä koskeva yhteisön lainsäädäntö kalastusalalla

11 Neuvosto antoi 18.12.1986 asetuksen N:o 4028/86 kalastusalan ja vesiviljelyn rakenteiden parantamista ja mukauttamista koskevista yhteisön toimista (EYVL L 376, s. 7). Kyseisen asetuksen, sellaisena kuin se on muutettuna 20.12.1990 annetulla neuvoston asetuksella N:o 3944/90 (EYVL L 380, s. 1), 21.9.1992 annetulla neuvoston asetuksella N:o 2794/92 (EYVL L 282, s. 3) ja 19.12.1992 annetulla neuvoston asetuksella N:o 3946/92 (EYVL L 401, s. 1), 21 a—21 d artiklassa säädetään komissiolla olevasta mahdollisuudesta antaa kalastusyhteisyrityksiä koskeville hankkeille erilaisia taloudellisia tukia, joiden määrä vaihtelee asianomaisen aluksen vetoisuuden ja iän perusteella, edellyttäen, että kyseiset hankkeet täyttävät sen vahvistamat edellytykset.

12 Asetuksen N:o 4028/86 21 a artiklan mukaan "yhteisyrityksellä" tarkoitetaan yksityisoikeudellista yhteisöä, "joka on yhden tai useamman yhteisöstä olevan laivanvarustajan ja yhden tai useamman kolmannesta maasta olevan osakkaan muodostama — — ja jonka tarkoituksena on hyödyntää ja mahdollisesti valorisoida kyseisten kolmansien maiden suvereniteettiin ja/tai lainkäyttövaltaan kuuluvien vesien kalavaroja ensisijaisesti yhteisön markkinoille suuntautuvien toimitusten näkökulmasta." * Komissio antaa yhteisyrityshankkeille taloudellista tukea, "jolla on tarkoitus kattaa yhteisön osakkaan tai osakkaiden taloudellinen osuus, joka vastaa yhteisyritykseen investoitua pääomaa" (21 d artiklan 1 kohta).

13 Asetuksen N:o 4028/86 44 artiklassa, jota sovellettiin 31.12.1993 saakka, säädetään seuraavaa:

"Yhteisön osallistumisen aikana asianomaisen jäsenvaltion tätä tarkoitusta varten nimeämän viranomaisen tai toimielimen on annettava komissiolle sen pyynnöstä kaikki todisteet ja asiakirjat, joiden perusteella voidaan todeta, että taloudelliset tai muut kullekin hankkeelle asetetut edellytykset ovat täyttyneet. Komissio voi päättää tuen pidättämisestä, vähentämisestä tai poistamisesta 47 artiklassa säädetyssä menettelyssä:

— jos hanketta ei ole pantu täytäntöön ilmoitetulla tavalla, tai

— jos tiettyjä hankkeelle asetettuja edellytyksiä ei ole täytetty — — ".

14 Yhteisyritysten hallinnointi ja rahoitus sisällytettiin asetuksen (ETY) N:o 2052/88 soveltamisesta kalatalouden ohjauksen rahoitusvälineen osalta 20 päivänä heinäkuuta 1993 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2080/93 (EYVL L 193,

* — Tässä ja jäljempänä tuomiossa esitetyt lainaukset asetuksesta on suomennettu yhteisöjen tuomioistuimessa, koska EYVL:ssä ei ole julkaistu suomenkielistä tekstiä.

s. 1) ja yhteisön kalastus- ja vesiviljelyalaa sekä niiden tuotteiden jalostusta ja kaupan pitämistä koskevien rakenteellisten tukitoimenpiteiden perusteista ja edellytyksistä 21 päivänä joulukuuta 1993 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 3699/93 (EYVL L 346, s. 1) hyväksymisen yhteydessä kalatalouden ohjauksen rahoitusvälineen (KOR) toimintaan. Jäsenvaltiot ovat nyt vastuussa niiden yhteisyrityksiä koskevien hankkeiden valinnasta, jotka rahoitetaan. Ne ovat myös vastuussa hankkeiden hallinnoinnista ja valvonnasta.

15 Asetus N:o 4028/86 kumottiin 1.1.1994 asetuksella N:o 2080/93. Asetuksen N:o 2080/93 9 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan ensimmäisen luetelmakohdan mukaan asetusta N:o 4028/86 ja sen soveltamissäännöksiä sovelletaan kuitenkin edelleen ennen 1.1.1994 jätettyihin taloudellista tukea koskeviin hakemuksiin.

16 Asetuksen (ETY) N:o 2052/88 soveltamisesta rakennerahastojen toiminnan yhteensovittamisen osalta toisaalta keskenään ja toisaalta Euroopan investointipankin toiminnan ja muiden rahoitusvälineiden kanssa 19 päivänä joulukuuta 1988 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 4253/88 (EYVL L 374, s. 1), sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella N:o 2082/93 (EYVL L 193, s. 20), 24 artiklassa säädetään, että sen jälkeen kun komissio on tehnyt aiheellisen tutkimuksen tapauksesta, jossa "toiminnan tai toimenpiteen toteuttaminen ei ilmeisesti oikeuta siihen myönnettyyn rahalliseen tukeen tai osaan siitä" (1 kohta), se "voi vähentää asianomaiseen toimintaan tai toimenpiteeseen annettua tukea tai pidättää sen, jos tutkimus paljastaa epäsäännöllisyyksiä tai sellaisen huomattavan muutoksen, jolle ei ole pyydetty komission hyväksyntää ja joka vaikuttaa toiminnan tai toimenpiteen laatuun tai niihin olosuhteisiin, joissa ne pannaan täytäntöön" (2 kohta).

17 Asetus N:o 4253/88 kumottiin rakennerahastoja koskevista yleisistä säännöksistä 21 päivänä kesäkuuta 1999 annetulla neuvoston asetuksella (EY) N:o 1260/1999 (EYVL L 161, s. 1) 1.1.2000 alkaen. Asetuksen N:o 1260/1999 54 artiklassa säädetään, ettei kumoamisella kuitenkaan "rajoit[eta] 52 artiklan 1 kohdan

soveltamista". Kyseisen kohdan mukaan asetus N:o 1260/1999 "ei estä jatkamasta tai muuttamasta, mukaan lukien sen peruuttaminen kokonaan tai osittain, tukitoimea, jonka — — komissio on hyväksynyt asetuksen — — N:o 4253/88 — — perusteella".

Asioiden T-44/01 ja T-126/01 taustalla olevat tosiseikat ja päätös vähentää Eduardo Vieira, SA:lle myönnettyä tukea

18 Kalastussopimuksen perusteella Eduardo Vieira, SA -niminen espanjalainen yhtiö (jäljempänä SAEV) esitti hankkeen, joka koski SAEV:n ja argentiinalaisen laivanvarustajan muodostaman Vieira Argentina, SA -nimisen (jäljempänä VASA) yhteisyrityksen perustamista. Hankkeen mukaan tarkoituksena oli kalastaa hammasjääahven-nimistä lajia. Hankkeeseen varattiin Ibsa Cuarto -niminen yhteisön alus, joka sai myöhemmin uuden nimen Vieirasa XII.

19 Komissio ilmoitti 13.10.1994 päivätyllä kirjeellä SAEV:lle, ettei hanketta voitu ottaa huomioon, koska kyseessä oleva laji ei ollut kalastussopimuksen piiriin kuuluva laji.

20 Espanjan viranomaiset toimittivat näin ollen komissiolle 20.10.1994 päivätyllä kirjeellä asiakirjat, joissa osoitettiin, että kantajan niille toimittamaa pyyntisuunnitelmaa oli muutettu. Kyseiseen suunnitelmaan sisältyi kalastussopimuksen pöytäkirjassa n:o I tarkoitettujen lajien, joista esiintyy ylituotantoa, eli Macruronus magellanicusen, Macrourus whitsonin ja Salilota australisen, pyytäminen Argentiinan yksinomaisella talousvyöhykkeellä.

21 Komissio ilmoitti 8.12.1994 päivätyllä kirjeellä SAEV:lle, ettei 5. ja 6.12.1994 kokoontunut sekakomissio ollut suositellut sen hanketta, koska "argentiinalainen osakas halusi itsepintaisesti pitää hammasjääahvenen (laji, jota ei mainita kalastussopimuksessa) Argentiinan viranomaisille esitetyn hankkeen pyyntisuunnitelmassa".

22 SAEV ilmoitti komissiolle 12.12.1994 päivätyllä faksilla, että argentiinalainen osakas oli "24.11.1994 luopunut hammasjääahvenen kalastamisesta Argentiinan kalastuksen ja maatalouden pääosastolle lähettämässään kirjeessä".

23 Argentiinan viranomaiset hyväksyivät hankkeen 14.7.1995 tekemällään päätöksellä nro 14/95 myöntämällä Vieirasa XII -alukselle kalastusluvan, joka koski lajeja, joista esiintyy ylituotantoa, ja jonka nojalla alus saattoi pyytää 1 204 tonnia Macrourus whitsonia, 1 204 tonnia Salilota australista, 301 tonnia Macruronus magellanicusta ja 301 tonnia muita lajeja.

24 VASA-yhteisyritys pyysi 18.7.1995 päivätyllä kirjeellä Argentiinan viranomaisia liittämään kalastussopimuksen perusteella myönnettyyn kalastuslupaan ylimääräisen kalastusluvan hammasjääahvenen pyytämistä varten.

25 Komissio hyväksyi 25.7.1995 tekemällään päätöksellä (jäljempänä 25.7.1995 tehty tukipäätös) taloudellisen tuen myöntämisen SAEV:n esittämään hankkeeseen (hanke ARG/ESP/SM/26-94) " — — [kalastus]sopimuksessa vahvistetuissa määräyksissä, asiaan soveltuvassa yhteisön lainsäädännössä ja liitteissä olevissa säännöksissä asetetuin edellytyksin" (1 artikla).

26 SAEV:lle myönnetty taloudellinen tuki, jonka suuruus on 1 881 936 ecua, määritetään 25.7.1995 tehdyn tukipäätöksen liitteessä I. Kyseisessä liitteessä vahvistetaan myös VASA-yhteisyritykselle myönnetyn tuen suuruus siten, että kyseinen yritys saa tukea 15 prosenttia SAEV:lle myönnetystä tuesta eli 282 290,4 ecua. Hankkeeseen myönnetyn tuen kokonaismäärä on näin ollen 2 164 226,4 ecua.

27 Edelleen 25.7.1995 tehdyn tukipäätöksen liitteessä I todetaan seuraavaa:

"Tähän liitteeseen sisältyviä tietoja ei voida muuttaa ilman Argentiinan viranomaisten ja komission ennakkoon myöntämää lupaa."

28 Argentiinan viranomaiset myönsivät 14.11.1995 tekemällään päätöksellä Vieirasa XII -alukselle lopullisen kalastusluvan vähentämällä lajien, joista esiintyy ylituotantoa, tonnistoa Macrourus whitsonin osalta 750 tonniin, Salilota australiksen osalta 230 tonniin ja Macruronus magellanicuksen osalta 230 tonniin sekä sisällyttämällä siihen uuden kalastusluvan, joka koski 1 800:aa tonnia hammasjääahventa.

29 Komissio maksoi 27.6.1996 tuen ensimmäisen osan (80 prosenttia).

30 Vieirasa XII -alus poistui 5.7.1996 lopullisesti Argentiinan vesiltä kalastaakseen kansainvälisillä vesillä.

31 SAEV teki 25.2.1997 tuen loppuosan maksamista koskevan hakemuksen.

32 Komissio ilmoitti SAEV:lle 21.4.1998 päivätyllä kirjeellä, että yhteisön tuen vähentämistä koskeva menettely saatettaisiin aloittaa, koska SAEV:lta ei ollut saatu tyydyttävää vastausta. Kyseisessä kirjeessä komissio katsoi, että aluksen poistuminen Argentiinan vesiltä 5.7.1996 rikkoi kalastussopimuksen 5 artiklan 1 kohtaa ja kyseisen sopimuksen pöytäkirjassa n:o I olevan 3 artiklan 1 kohtaa, koska yhteisyritysten perustamisen tarkoituksena on Argentiinan kalavarojen hyväksikäyttö ja tarvittaessa jalostus.

33 SAEV esitti huomautuksensa 19.5.1998. Kyseisessä kirjeessä se esitti syyt, joiden vuoksi se katsoi, ettei tuen myöntämisen edellytyksiä ollut loukattu.

34 Komissio ilmoitti SAEV:lle 9.6.1999 päivätyllä kirjeellä katsovansa, että "19.5.1998 päivätyssä kirjeessä esitettyjen selitysten perusteella ei voi[tu] päätellä, että asiaa koskevaa yhteisön lainsäädäntöä olisi noudatettu, vaan niissä vahvistet[tiin], että alus oli poistunut Argentiinan vesiltä 5.7.1996". Tästä syystä komissio totesi "päättäneensä vähentää kyseiselle hankkeelle myönnettyä tukea". Kirjeessä esitettiin vähennyksen laskentamalli ja pääteltiin, että komissiolle takaisin maksettavan tuen määrä on 355 477 euroa. Siltä varalta, ettei SAEV hyväksyisi ehdotettua ratkaisua, komissio totesi olevansa velvollinen "jatkamaan vireillä olevaa tuen vähentämistä ja takaisinperimistä koskevaa menettelyä".

35 Kyseistä kirjettä seurasi kirjeenvaihto SAEV:n (16.7.1999, 21.12.1999 ja 5.4.2000 päivätyt kirjeet) ja komission yksiköiden (23.9.1999 ja 28.2.2000 päivätyt kirjeet) välillä. SAEV:n edustajien ja komission yksiköiden välillä käytiin myös neuvotteluja.

36 Komissio ilmoitti SAEV:lle 14.9.2000 päivätyllä kirjeellä, että uuden laskutoimituksen johdosta se katsoi, että sille takaisin maksettavan tuen määrä oli 419 446 euroa.

37 SAEV, joka katsoi, että komissio oli lainvastaisesti pidättäytynyt maksamasta sille taloudellisen tuen loppuosaa, osoitti komissiolle muodollisen kyseisen tuen maksamista koskevan vaatimuksen 21.9.2000 päivätyllä kirjeellä.

38 Komissio ilmoitti SAEV:lle 16.10.2000 päivätyllä kirjeellä, että yhteisön laivanvarustajalle myönnetyn tuen vähentämistä koskeva menettely oli vireillä ja että päätös tässä asiassa tehtäisiin sen jälkeen kun pysyvää kalatalouden rakennekomiteaa on kuultu.

39 Komissio vähensi viimeksi mainitulle yhtiölle myönnettyä taloudellista tukea 19.3.2001 tehdyllä päätöksellä K(2001) 680 lopullinen, joka oli osoitettu Espanjan kuningaskunnalle ja SAEV:lle. Päätöksen 2 artiklassa SAEV määrättiin maksamaan takaisin 419 446 euroa. Kyseisessä päätöksessä ei oteta kantaa VASA-yhteisyritykselle myönnetyn tuen mahdolliseen vähentämiseen.

40 Päätöksen K(2001) 680 lopullinen perusteluissa todetaan seuraavaa:

"2. [25.7.1995 tehdyn tuki]päätöksen — — 1 artiklan nojalla tuki myönnettiin — — [kalastus]sopimuksessa vahvistetuissa määräyksissä, asiaan soveltuvassa yhteisön lainsäädännössä ja liitteissä olevissa säännöksissä asetetuin edellytyksin.

3. Kalastussopimuksessa ja etenkin sen 5 artiklan 1 kohdassa määrätään, että yhteisyritysten perustamisella Argentiinaan pyritään käyttämään hyväksi Argentiinan kalavaroja pöytäkirjassa n:o I ja liitteissä I ja II laadittujen edellytysten mukaisesti; sen 6 artiklan nojalla yhteisyritykset saavat pyytää pöytäkirjassa n:o I mainitut määrät.

4. [SAEV:n] täyttämän ja allekirjoittaman yhteisön tukea koskevan hakemuslomakkeen B osan 3.2.1 kohdassa todetaan nimenomaisesti, että komissio myöntää taloudellista tukea ainoastaan sellaisiin hankkeisiin, joilla pyritään käyttämään hyväksi kyseessä olevan kolmannen maan suvereniteettiin tai lainkäyttövaltaan kuuluvien vesien kalavaroja.

5. — —

6. Yhteisön taloudellisen tuen myöntäminen kyseessä olevan yhteisyrityksen perustamiseen voi näin ollen koskea ainoastaan niitä saaliita, jotka muodostuvat Ibsa Cuarto -nimisen kalastusaluksen Argentiinan vesiltä pyytämistä [25.7.1995 tehdyn tuki]päätöksen liitteissä mainituista lajeista toisin sanoen Macrourus whitsonista, Macruronus magellanicuksesta ja Salilota australiksesta.

7. Ibsa Cuarto -niminen alus lopetti 5.7.1996 lukien kalastustoimintansa Argentiinan yksinomaisella talousvyöhykkeellä ja aloitti toimintansa uudelleen kansainvälisillä vesillä hammasjääahventa kalastaen ilman, että se olisi kääntynyt asiassa ensin komission puoleen, ja ilman, että se olisi saanut tämän lupaa."

41 Päätöksessä K(2001) 680 lopullinen komissio muistuttaa tulleensa tilanteesta tietoiseksi 2.7.1997 ja toteaa tämän jälkeen kyseisen päätöksen 9 kohdassa, ettei SAEV ole noudattanut taloudellisen tuen myöntämiselle asetettuja edellytyksiä. Komissio suorittaa tämän jälkeen päätöksen 10—13 kohdassa kyseisen taloudellisen tuen vähentämistä koskevan laskelman. Se toteaa aluksi, että SAEV:lla on oikeus asetuksessa N:o 3699/93 vahvistettua taulukkoa soveltaen 688 187 euron suuruiseen tukeen sillä perusteella, että Vieirasa XII -alus on siirretty lopullisesti yhteisyritykselle. SAEV:lle 25.7.1995 tehdyllä tukipäätöksellä myönnetyn tuen loppuosa on näin ollen 1 193 749 euroa (1 881 936 — 688 187). Koska Vieirasa XII -alus toimi Argentiinan vesillä ainoastaan kahdentoista kuukauden ajan (alun perin sovitun 36 kuukauden sijasta), komissio päättelee, että SAEV:lla on oikeus saada ainoastaan kolmasosa sille alun perin varatusta 1 193 749 eurosta eli 397 916 euroa. Edellä mainitulla tavalla vähennetyn tuen kokonaismääräksi jää siten komission mukaan 1 086 103 euroa (397 916 + 688 187). SAEV:n, joka oli saanut tuesta jo 80 prosenttia (1 505 549 euroa), oli näin ollen maksettava komissiolle takaisin 419 446 euroa.

Asian T-119/01 taustalla olevat tosiseikat ja päätös vähentää Pescanovalle myönnettyä tukea

42 Kalastussopimuksen perusteella Pescanova, SA -niminen yhtiö (jäljempänä Pescanova) esitti hankkeen, joka koski Pescanovan ja argentiinalaisen laivanvarustajan muodostaman Calanova-nimisen yhteisyrityksen perustamista. Hankkeen mukaan tarkoituksena oli kalastaa Illex-suvun kalmaria. Hankkeeseen varattiin Orense-niminen yhteisön alus.

43 Komissio hyväksyi 21.12.1994 tekemällään päätöksellä (jäljempänä 21.12.1994 tehty tukipäätös) taloudellisen tuen myöntämisen Pescanovan esittämään hankkeeseen (hanke ARG/ESP/SM/17-94) " — — [kalastus]sopimuksessa vahvistetuissa määräyksissä, asiaan soveltuvassa yhteisön lainsäädännössä ja liitteissä olevissa säännöksissä asetetuin edellytyksin" (1 artikla).

44 Pescanovalle myönnettävä taloudellinen tuki, jonka suuruus on 1 824 813 ecua, määritetään 21.12.1994 tehdyn tukipäätöksen liitteessä I. Kyseisessä liitteessä vahvistetaan myös Calanova-yhteisyritykselle myönnetyn tuen suuruus. Viimeksi mainittu yritys saa tukea 15 prosenttia Pescanovalle myönnetystä tuesta eli 273 721,9 ecua. Hankkeelle myönnetyn tuen kokonaismäärä on näin ollen 2 098 534,9 ecua.

45 Edelleen 21.12.1994 tehdyn tukipäätöksen liitteessä I todetaan seuraavaa:

"Tähän liitteeseen sisältyviä tietoja ei voida muuttaa ilman Argentiinan viranomaisten ja komission ennakkoon myöntämää lupaa."

46 Kyseisen päätöksen seurauksena Orense-alus poistettiin 23.1.1995 Espanjan alusrekisteristä ja se merkittiin 15.3.1995 Argentiinan kansalliseen alusrekisteriin. Se sai 21.4.1995 kalastusluvan voidakseen pyytää 4 000 tonnia Illex-suvun kalmaria, ja se aloitti kalastamisen välittömästi.

47 Kantaja teki 23.4.1995 Espanjan viranomaisille taloudellisen tuen ensimmäisen osan maksamista koskevan hakemuksen. Kyseinen hakemus välitettiin komissiolle 13.6.1995. Tuki maksettiin tarkastuksen jälkeen.

48 Vuoden 1996 toiminnan osalta on todettava, että Orense-alus lopetti kalastuksen Argentiinan vesillä kokonaan 23.8.1996 jälkeen. Alus suunnisti kohti kansainvälisiä vesiä. Kalastuksesta luopuminen Argentiinan vesillä johtui ilmeisesti

kalavarojen ehtymisestä näillä vesillä, minkä johdosta Argentiinan viranomaiset olisivat olleet velvollisia määräämään kalastusta koskevista rajoituksista ja jopa kieltämään kalastuksen kokonaan.

49 Kantaja vaati 2.10.1996 taloudellisen tuen loppuosan suorittamista. Se liitti kyseiseen hakemukseensa yhteisyrityksen ensimmäisen toimintakertomuksen ajalta 30.4.1995—30.6.1996.

50 Tuen loppuosan maksamista koskevan hakemuslomakkeen mukaan Pescanova sitoutui "esittämään komissiolle toisen ja kolmannen toimintakertomuksen yrityksen toiselta ja kolmannelta toimintavuodelta".

51 Komissio maksoi 1.1.1997 taloudellisen tuen loppuosan.

52 Vuoden 1997 toiminnan osalta on todettava, että Orense keskittyi kalastamaan kansainvälisillä vesillä ja etenkin Intian valtamerellä.

53 Orense joutui 14.1.1998 haaksirikkoon Mauritiuksen edustalla.

54 Pescanova toimitti vuoden 1998 toukokuussa Espanjan viranomaisille yhteisyrityksen toisen toimintakertomuksen ajalta 1.1.1996—31.12.1996.

55 Komissio ilmoitti Pescanovalle 14.7.1999 päivätyllä kirjeellä, ettei sen mielestä yhteisön taloudellisen tuen myöntämiselle asetettuja edellytyksiä ollut noudatettu, koska yhteisyrityksen käyttämä alus oli 23.8.1996 lopettanut kalastamisen Argentiinan vesillä. Se aloitti näin ollen menettelyn tuen vähentämiseksi ja toimitti Pescanovalle virallisen huomautuksen, jossa se kehotti tätä esittämään vähennystä ja ehdotetun vähennyksen laskentatapaa koskevat huomautuksensa.

56 Pescanova lähetti 10.9.1999 komissiolle kirjeen, jossa se vaati tätä tarkentamaan rikotut säännökset.

57 Espanjan viranomaiset toimittivat 24.10.1999 komissiolle kantajan ilmoituksen, joka koski aluksen haaksirikkoa, ja yhteisyrityksen kolmannen kausittaisen toimintakertomuksen, joka oli päivätty 4.8.1998.

58 Komissio ilmoitti Pescanovalle 18.11.1999 päivätyllä kirjeellä, ettei se esitettyjen huomautusten tarkastelun johdosta katsonut tarpeelliseksi muuttaa alkuperäistä kantaansa.

59 Pescanova pyysi 5.7.2000 komissiota uudelleen tarkentamaan ne säännökset, joita oli rikottu.

60 Komissio selvitti 18.8.2000 päivätyssä kirjeessään, että osa tuesta oli perusteltua periä takaisin, koska Orense-alus oli luopunut toiminnastaan Argentiinan vesillä vuoden 1996 elokuussa komission lupaa pyytämättä.

61 Komissio ilmoitti Pescanovalle 14.9.2000 päivätyllä kirjeellä, että takaisin perittävä summa olisi 472 818 euroa. Se antoi Pescanovalle 30 päivää aikaa esittää huomautuksensa. Huomautukset esitettiin komissiolle 7.11.2000 (D. Steffen Smidtille) ja 8.11.2000 (Giorgio Galliziolille). Pescanova jätti 16.2.2001 lisähuomautukset.

62 Komissio vähensi viimeksi mainitulle yhtiölle myönnettyä taloudellista tukea 19.3.2001 tehdyllä päätöksellä K(2001) 727 lopullinen, joka oli osoitettu Espanjan kuningaskunnalle ja Pescanovalle. Päätöksen 2 artiklassa Pescanova määrättiin maksamaan takaisin 472 818 euroa. Kyseisessä päätöksessä ei oteta kantaa Calanova-yhteisyritykselle myönnetyn tuen mahdolliseen vähentämiseen.

63 Päätöksen K(2001) 727 lopullinen perusteluissa todetaan seuraavaa:

"4. Orense-kalastusalus, joka siirrettiin Argentiinaan [Calanova]-yhteisyritystä perustettaessa, on saamatta siihen ennalta komission lupaa lopettanut kalastuksen Argentiinan vesillä 23.8.1996 eli kuusitoista kuukautta sen jälkeen kun yhteisyritys aloitti toimintansa (30.4.1995).

— —

7. Asetuksen N:o 4253/88 24 artiklan 2 kohdan nojalla komissio voi vähentää asianomaiseen toimintaan tai toimenpiteeseen annettua tukea, jos asian asianmukainen tutkimus paljastaa sellaisen huomattavan muutoksen, jolle ei ole pyydetty komission hyväksyntää ja joka vaikuttaa toiminnan tai toimenpiteen laatuun tai niihin olosuhteisiin, joissa ne pannaan täytäntöön.

8. [Pescanova] ei ole pyytänyt ennalta komission lupaa edellä mainitun aluksen kalastustoiminnan lopettamiseen; kyseinen tilanne muodostaa huomattavan muutoksen edellä mainitun tuen myöntämiselle asetettuihin edellytyksiin — — ."

64 Kyseinen tilanne oikeuttaa komission mukaan vähentämään taloudellista tukea suhteellisuusperiaatetta noudattaen (päätös K(2001) 727 lopullinen, 9 perustelukappale). Komissio muistuttaa aluksi, että Pescanovalla on oikeus asetuksessa N:o 3699/93 vahvistettua taulukkoa soveltaen 973 740 euron suuruiseen tukeen sillä perusteella, että Orense-alus on lopullisesti siirretty yhteisyritykselle. Pescanovalle 21.12.1994 tehdyllä tukipäätöksellä myönnetyn tuen loppuosa on näin ollen 851 073 euroa (1 824 813 — 973 740). Koska Orense-alus toimi Argentiinan vesillä ainoastaan kuudentoista kuukauden ajan (alun perin sovitun 36 kuukauden sijasta), komissio päättelee, että Pescanovalla on oikeus saada ainoastaan 16/36 sille alun perin varatusta 851 073 eurosta eli 378 255 euroa. Edellä mainitulla tavalla vähennetyn tuen kokonaismääräksi jää siten komission mukaan 1 351 995 euroa (378 255 + 973 740). Pescanovan, jolle tuki oli jo maksettu kokonaisuudessaan (1 824 813 euroa), oli näin ollen maksettava komissiolle takaisin 472 818 euroa (päätös K(2001) 727 lopullinen, 10—12 perustelukappale).

Asian käsittelyn vaiheet

65 SAEV ja VASA vaativat ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimeen 26.2.2001 jättämällään kanteella (asia T-44/01) korvausta vahingosta, jota niille on väitetysti aiheutunut niille 25.7.1995 tehdyllä päätöksellä myönnetyn tuen lainvastaisesta pidättämisestä.

66 Pescanova vaatii ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimeen 1.6.2001 jättämällään kanteella (asia T-119/01) 19.3.2001 tehdyn päätöksen K(2001) 727 lopullinen (jäljempänä asian T-119/01 riidanalainen päätös) kumoamista.

67 SAEV vaatii ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimeen 8.6.2001 jättämällään kanteella (asia T-126/01) 19.3.2001 tehdyn päätöksen K(2001) 680 lopullinen (jäljempänä asian T-126/01 riidanalainen päätös) kumoamista.

68 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin (kolmas jaosto) päätti esittelevän tuomarin kertomuksen perusteella aloittaa suullisen käsittelyn. Työjärjestyksen 64 artiklan mukaisina prosessinjohtotoimenpiteinä se esitti asianosaisille tiettyjä kirjallisia kysymyksiä. Asianosaiset vastasivat näihin kysymyksiin asetetussa määräajassa.

69 Asianosaisten lausumat ja vastaukset ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen esittämiin kysymyksiin kuultiin 28.11.2002 pidetyissä istunnoissa.

70 Kuultuaan asianosaisia asioiden mahdollisesta yhdistämisestä ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin päätti yhdistää asiat T-44/01, T-119/01 ja T-126/01 tuomion antamista varten.

Asianosaisten vaatimukset

71 Asiassa T-44/01 kantajat vaativat, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

— ottaa kanteen tutkittavaksi

— täyden harkintavaltansa nojalla ja kanteessa ehdotettuihin malleihin nojautuen määrää komission maksamaan korvausta vahingosta, jota tuen yhden osan maksamisen viivästyminen on aiheuttanut

— velvoittaa komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

72 Komissio vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

— jättää kanteen tutkimatta sen väitteen osalta, joka koskee taloudellisen tuen vähentämistä koskevan menettelyn lainvastaisuutta, tai toissijaisesti hylkää kanteen kyseisen väitteen osalta perusteettomana

— hylkää kanteen muilta osin perusteettomana

— velvoittaa kantajat korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

73 Asiassa T-119/01 kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

— ottaa kanteen tutkittavaksi ja toteaa sen perustelluksi

— kumoaa asian T-119/01 riidanalaisen päätöksen

— velvoittaa komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

74 Komissio vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

— hylkää kanteen perusteettomana

— velvoittaa kantajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

75 Asiassa T-126/01 kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

— ottaa kanteen tutkittavaksi

— yhdistää tämän asian asiaan T-44/01

— toteaa, että asian T-126/01 riidanalainen päätös on mitätön

— velvoittaa komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

76 Komissio vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

— hylkää asioiden yhdistämistä koskevan vaatimuksen

— hylkää kanteen perusteettomana

— velvoittaa kantajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudellinen arviointi

Asiat T-119/01 ja T-126/01

77 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen mielestä aluksi on tutkittava asioissa T-119/01 ja T-126/01 nostettujen kumoamiskanteiden perusteltavuus.

78 Kyseisissä asioissa kantajat esittävät yhteensä kahdeksan eri kanneperustetta. Ensimmäinen kanneperuste koskee oikeudellisen perustan puuttumista tai sen

oikeudellisen perustan virheellisyyttä, johon riidanalaiset päätökset perustuvat. Toisella kanneperusteella kantajat kiistävät sen, että niiden hanketta olisi muutettu niin olennaisella tavalla, että tuen vähentäminen olisi ollut perusteltua. Kolmas kanneperuste koskee suhteellisuusperiaatteen loukkaamista ja neljäs kanneperuste taloudellisen tuen vähentämistä koskevan yhteisön lainsäädännön virheellistä soveltamista. Viidennessä kanneperusteessa on kyse menettelyn kohtuullista kestoa koskevan periaatteen loukkaamisesta sekä luottamuksensuojan ja oikeusvarmuuden periaatteiden loukkaamisesta. Kuudes kanneperuste koskee puolustautumisoikeuksien loukkaamista ja seitsemäs kanneperuste asian T-126/01 riidanalaisen päätöksen epäjohdonmukaisuutta. Viimeisessä kanneperusteessa on kyse EY 253 artiklan rikkomisesta.

Kanneperuste, joka koskee oikeudellisen perustan puuttumista tai sen oikeudellisen perustan virheellisyyttä, johon riidanalaiset päätökset perustuvat

79 Kantajat korostavat, ettei kalastussopimuksessa ole yhtäkään määräystä, jonka nojalla komissiolla olisi oikeus vähentää kyseisen sopimuksen perusteella yhteisyritysten perustamiseen myönnettyä taloudellista tukea. Kalastussopimuksessa sekä 21.12.1994 ja 25.7.1995 tehdyissä tukipäätöksissä ei viitata myöskään sellaiseen yhteisön säännökseen, jolla otetaan käyttöön tällaisen taloudellisen tuen vähentämistä koskeva menettely.

80 Kantaja asiassa T-119/01 päättelee tämän perusteella, ettei riidanalaisella päätöksellä ole oikeudellista perustaa.

81 Kantaja asiassa T-126/01 myöntää, että yleisen oikeusperiaatteen nojalla komissiolla on oltava oikeus vähentää yhteisön taloudellista tukea tai pidättää ja/tai peruuttaa se, jos tuen myöntämiselle asetettuja edellytyksiä ei ole noudatettu. Se katsoo kuitenkin, ettei komissiolla ollut oikeutta perustaa asian T-126/01 riidanalaista päätöstä asetukseen N:o 4253/88. Se huomauttaa tältä

osin, että asetusta N:o 4253/88 sovelletaan rakennerahastoihin. Kalastussopimuksen perusteella myönnetty taloudellinen tuki ei kantajan mukaan ole rakennetukea. Se huomauttaa lisäksi, että kalastussopimukseen perustuvat toiminnat rahoitetaan yhteisön talousarvion alaluokan B7 (ulkoiset toimet) budjettikohdasta B7-8 0 0 0 kun taas asetuksen N:o 4253/88 perusteella toteutettavat toiminnat kuuluvat kyseisen talousarvion alaluokkaan B2 (rakenteelliset toimenpiteet).

82 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin toteaa aluksi oikeudellisen perustan osalta, että riidanalaiset päätökset perustuvat asetukseen N:o 4253/88 ja etenkin sen 24 artiklaan sekä asetukseen N:o 3447/93, jolla kalastussopimus hyväksyttiin yhteisön puolesta.

83 On tutkittava, annetaanko komissiolle asetuksessa N:o 3447/93 ja kalastussopimuksessa valtuudet tehdä riidanalaiset päätökset.

84 Kuten kantajat perustellusti huomauttavat, tältä osin on todettava, ettei asetuksessa N:o 3447/93 eikä kalastussopimuksessa ole yhtäkään nimenomaista säännöstä, joka koskisi kyseisen sopimuksen yhteydessä myönnetyn taloudellisen tuen vähentämistä tai peruuttamista.

85 Koska yhteisö myöntää kalastussopimuksen 7 artiklan ja kalastussopimuksen pöytäkirjassa n:o I olevan 3 artiklan 1 kohdan mukaisesti taloudellista tukea yhteisyritysten perustamiseen, sillä on kuitenkin oltava myös valtuudet vähentää kyseistä tukea, jos tuen myöntämiselle asetettuja edellytyksiä ei ole noudatettu (ks. vastaavasti asia T-251/00, Lagardère ja Canal+ v. komissio, tuomio 20.11.2002, 130 kohta, ei vielä julkaistu oikeustapauskokoelmassa).

86 Kuten komissio korostaa, kalastussopimuksen tulkitseminen muulla tavalla loukkaisi sellaisia jäsenvaltioiden oikeusjärjestyksille yhteisiä yleisiä oikeusperiaatteita, kuten periaatetta, jolla kielletään perusteettoman edun saaminen, tai periaatetta, jonka mukaan sopimuspuolten keskinäiset velvoitteet voidaan irtisanoa yksipuolisesti silloin kun toinen sopimuspuolista ei täytä velvoitteitaan.

87 Tästä seuraa, että yhteisö oli asetuksen N:o 3447/93 ja kalastussopimuksen perusteella yleisesti toimivaltainen tekemään riidanalaiset päätökset.

88 Siltä osin, annettiinko komissiolle asetuksessa N:o 4253/88 erityinen toimivalta tehdä riidanalaiset päätökset, on muistutettava, että kyseisen asetuksen 24 artiklan mukaan komissiolla on tehtyään aiheellisen tutkimuksen oikeus "vähentää" kyseisen asetuksen perusteella myönnettyä taloudellista tukea "tai pidättää" se "jos tutkimus paljastaa epäsäännöllisyyksiä tai sellaisen huomattavan muutoksen, jolle ei ole pyydetty komission hyväksyntää ja joka vaikuttaa toiminnan tai toimenpiteen laatuun tai niihin olosuhteisiin, joissa ne pannaan täytäntöön".

89 Näin ollen on tutkittava, perustuvatko 21.12.1994 ja 25.7.1995 tehdyt tukipäätökset oikeudellisesti asetukseen N:o 4253/88. Jos näin on, kyseinen asetus on sen 24 artiklan mukaisesti asianmukainen oikeudellinen perusta riidanalaisille päätöksille.

90 Tältä osin on aluksi todettava, että 21.12.1994 tehty tukipäätös (asia T-119/01) ja 25.7.1995 tehty tukipäätös (asia T-126/01) perustuvat nimenomaisesti ainoastaan asetukseen N:o 3447/93, jolla kalastussopimus hyväksyttiin.

91 Kyseisten päätösten 1 artiklan 1 kohdassa todetaan kuitenkin, että tuki on myönnetty " — — [kalastus]sopimuksessa vahvistetuissa määräyksissä, asiaan soveltuvassa yhteisön lainsäädännössä ja liitteissä olevissa säännöksissä asetetuin edellytyksin".

92 Viittaus "asiaan soveltuvaan yhteisön lainsäädäntöön" on ymmärrettävä etenkin viittauksena asetukseen N:o 4253/88. Tältä osin on huomautettava, että kyseisellä asetuksella on laaja soveltamisala. Kuten sen otsikosta ilmenee, se koskee "rakennerahastojen toiminnan yhteensovittamis[ta] — — toisaalta keskenään ja toisaalta Euroopan investointipankin toiminnan ja muiden rahoitusvälineiden kanssa". Sitä sovelletaan siten erilaisiin "rakennepoliittisiin toimiin" (asetuksen N:o 4253/88 3 artiklan 1 kohta). Kalastussopimuksen nojalla yhteisyritysten perustamiseen myönnettävät taloudelliset tuet ovat kuitenkin rakennepoliittisia. Kuten 21.12.1994 ja 25.7.1995 tehtyjen tukipäätösten toisessa perustelukappaleessa huomautetaan, yhteisyritysten perustaminen, mikä merkitsee yhteisön alusten siirtämistä ja uusien kalastusalueiden avautumista yhteisön laivanvarustajille, "on yhteisön rakennepolitiikan tavoitteiden mukaista" kalastuksen alalla.

93 Kantaja asiassa T-126/01 ei voi vedota perusteluun, joka koskee kalastussopimuksen yhteydessä myönnettyjen tukien rahoittamiseen käytettävää budjettikohtaa. Kalastussopimuksen mukaisten toimintojen täytäntöönpanemisen kannalta tarpeellisten määrärahojen käytettäväksi antamista koskevilla vaatimuksilla ei voi näet olla minkäänlaisia vaikutuksia sen päätöksen tekemiselle asetettuihin menettelyvaatimuksiin, jolla myönnetään taloudellista tukea kalastussopimuksen perusteella (ks. vastaavasti asia 242/87, komissio v. neuvosto, tuomio 30.5.1989, Kok. 1989, s. 1425, 18 kohta).

94 Koska tuen myöntäminen oli oikeutetusti perusteltua muun muassa asetuksen N:o 4253/88 nojalla, komissio oli asiallisesti toimivaltainen nojautumaan riidanalaisissa päätöksissä myös kyseiseen asetukseen ja etenkin sen 24 artiklaan.

95 Lopulta on vielä tutkittava asetuksen N:o 4253/88 ajallista soveltamista.

96 On muistutettava, että asetus N:o 4253/88 kumottiin asetuksella N:o 1260/1999 1.1.2000 lukien. Asetuksen N:o 1260/1999 54 artiklassa säädetään, ettei kumoamisella kuitenkaan "rajoit[eta] 52 artiklan 1 kohdan soveltamista". Kyseisen kohdan mukaan asetus N:o 1260/1999 "ei estä jatkamasta tai muuttamasta, mukaan lukien sen peruuttaminen kokonaan tai osittain, tukitoimea, jonka — — komissio on hyväksynyt asetuksen — — N:o 4253/88 — — perusteella".

97 Koska esillä olevissa tapauksissa kyseessä olevat taloudelliset tuet ovat "tukitoim[ia], jo[t]ka — — komissio on hyväksynyt asetuksen — — N:o 4253/88 — — perusteella" (ks. edellä 89—94 kohta), on pääteltävä, että edellä olevassa kohdassa mainittujen säännösten mukaisesti kyseisten tukien vähentämistä koskevaa menettelyä säädellään myös 1.1.2000 jälkeen asetuksen N:o 4253/88 24 artiklassa.

98 Kaikesta edellä olevasta seuraa, että toisaalta yhteisön puolesta asetuksella N:o 3447/93 hyväksytty kalastussopimus ja toisaalta asetus N:o 4253/88 ja etenkin sen 24 artikla antavat komissiolle valtuudet vähentää niitä taloudellisia tukia, jotka kantajat ovat saaneet. Jälkeenpäin on kuitenkin tutkittava, olivatko asetuksen N:o 4253/88 24 artiklan soveltamisedellytykset täyttyneet (ks. jäljempänä 113—135 kohta).

99 Kantaja asiassa T-126/01 huomauttaa vielä, että yhteisyrityksiä koskeva oikeudellinen järjestelmä on otettu käyttöön yhteisön ja Argentiinan tasavallan välisellä yhteisellä sopimuksella. Kantaja toteaa, että kalastussopimuksen mukaisesti komission olisi ennen myönnetyn tuen vähentämistä pitänyt saada Argentiinan

viranomaisten lupa ja kalastussopimuksella perustetun sekakomission lausunto. Se vetoaa tältä osin kalastussopimuksen 10 artiklaan, jonka nojalla sekakomission on muun muassa "valvottava hankkeiden hallintaa ja niiden edistämiseen 7 artiklassa tarkoitettuja taloudellisia tukia ja avustuksia", ja 25.7.1995 tehdyn tukipäätöksen liitteen I sivulla 1 olevaan alaviitteeseen, jossa todetaan, että "tähän liitteeseen sisältyviä tietoja ei voida muuttaa ilman Argentiinan viranomaisten ennakkoon myöntämää lupaa ja ilman komission suostumusta". Kantajalle myönnetyn taloudellisen tuen määrä on kuitenkin kantajan mukaan yksi kyseiseen liitteeseen sisältyvistä tiedoista.

100 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin muistuttaa aluksi, ettei kalastussopimuksessa ole mitään erityistä säännöstä, joka koskisi taloudellisen tuen vähentämistä tai peruuttamista. Kysymys on kuitenkin siitä, ilmeneekö kalastussopimuksen yleisestä rakenteesta ja erityisesti kantajan vetoamista säännöksistä implisiittisesti mutta väistämättä, että komissiolla oli velvollisuus kuulla sekakomissiota ja saada Argentiinan viranomaisten suostumus ennen kuin se vähensi asian T-126/01 kantajan kaltaiselle yhteisön laivanvarustajalle kalastussopimuksen perusteella myönnettyä taloudellista tukea.

101 Niiden hankkeiden valinnan osalta, jotka voivat saada yhteisön taloudellista tukea, kalastussopimuksen liitteessä III olevassa 2 kohdassa määrätään, että hankkeet esitetään ensin komissiolle asianomaisen jäsenvaltion tai jäsenvaltioiden välityksellä.

102 Kalastussopimuksen liitteessä III olevassa 3 kohdassa määrätään seuraavaksi, että yhteisö esittää sekakomissiolle "luettelon hankkeista, joille voidaan myöntää — — taloudellista tukea". Kyseisen kohdan mukaan sekakomissio arvioi hankkeita eri perusteiden nojalla (ks. edellä 6 kohta).

103 Kalastussopimuksen liitteessä III olevan 4 ja 5 kohdan mukaan "Argentiinan toimivaltainen viranomainen ja yhteisö" hyväksyvät hankkeet sekakomission suosituksesta.

104 Näiden määräysten perusteella ei voida katsoa, että komissiolla olisi velvollisuus kuulla sekakomissiota ja saada Argentiinan viranomaisten suostumus ennen kuin se tekee yhteisön laivanvarustajalle yhteisyrityksen perustamiseen myönnetyn taloudellisen tuen vähentämistä koskevan päätöksen. Tältä osin on korostettava, että kalastussopimus jakautuu kahteen osaan: kansainväliseen osaan, joka koskee yhteisön ja Argentiinan tasavallan välistä yhteistyötä, ja yhteisöä koskevaan osaan, johon kuuluu etenkin komission yhteisön laivanvarustajille yhteisyritysten perustamiseen kalastussopimuksen nojalla myöntämä rahoitus.

105 Yhteisyritysten perustamista koskevien hankkeiden valinta ja arviointi kuuluu kalastussopimuksen kansainväliseen osaan. Tällaisten yritysten perustaminen on nimittäin yhteisön ja Argentiinan tasavallan välisen yhteistyön väline kalastuksen alalla. Edellä olevissa 101—103 kohdassa mainittujen määräysten mukaisesti hankkeiden valinta sellaisenaan edellyttää sekakomissiossa tehtävää arviointia sekä niin yhteisön kuin Argentiinan viranomaistenkin suostumusta.

106 Taloudellisen tuen myöntäminen yhteisön laivanvarustajille valittuihin hankkeisiin on sitä vastoin yhteisön yksipuolinen toimi, ja se kuuluu näin ollen kalastussopimuksen yhteisöä koskevaan osaan.

107 On myös todettava, että kalastussopimuksen liitteessä III olevan 2 kohdan perusteella komissio tutkii ensin sille jäsenvaltioiden välityksellä esitetyt hankkeet "yhteisön lainsäädännössä tätä tarkoitusta varten annettujen määräysten mukaisesti". Kyseisessä liitteessä olevan 3 kohdan nojalla se esittää sekakomis-

siolle ainoastaan ne hankkeet, joiden osalta se katsoo, että niille voidaan myöntää taloudellista tukea.

108 Lisäksi kalastussopimuksen pöytäkirjassa n:o I olevassa 3 artiklan 4 kohdassa vahvistetaan, että yhteisön sisäistä lainsäädäntöä sovelletaan yhteisön laivanvarustajalle kalastussopimuksen perusteella myönnettyyn tukeen. Kyseisessä määräyksessä todetaan nimittäin, että "yhteisön laivanvarustajalle annettavan yhteisön tuen hakumenettelyä ja maksutapoja koskevien — — määräysten on oltava yhteisön lainsäädännön asiaa koskevien määräysten mukaisia".

109 Kantaja asiassa T-126/01 ei voi vedota perusteluun, joka koskee kalastussopimuksen 10 artiklaa, jonka nojalla sekakomission on muun muassa "valvottava hankkeiden hallintaa ja niiden edistämiseen 7 artiklassa tarkoitettuja taloudellisia tukia ja avustuksia". Kyseisessä määräyksessä sekakomissiolle ei nimittäin anneta mitään valtuuksia taloudellisen tuen myöntämisen tai vähentämisen osalta.

110 Lopulta myös perustelu, joka koskee 25.7.1995 tehdyn tukipäätöksen liitteen I sivulla 1 olevaa alaviitettä (ks. edellä 99 kohta), on hylättävä. Yhteisön laivanvarustajalle myönnetyn tuen vähentämistä koskevaa päätöstä ei voida pitää päätöksenä, jolla muutetaan alkuperäiseen tuen myöntämistä koskevaan päätökseen "sisältyviä tietoja" edellä mainitussa alaviitteessä tarkoitetulla tavalla. Kyse on itsenäisestä päätöksestä, jolla määrätään seuraamus tuen myöntämiselle asetettujen edellytysten noudattamatta jättämisestä.

111 Kaikesta edellä olevasta seuraa, että koska taloudellisen tuen myöntäminen yhteisön laivanvarustajille ja kyseisen tuen vähentäminen ovat sellaisia yhteisön

yksipuolisia toimia, jotka kuuluvat kalastussopimuksen yhteisöä koskevaan osaan, komissiolla oli oikeus tehdä asian T-126/01 riidanalainen päätös, joka on osoitettu yksinomaan asianomaiselle yhteisön laivanvarustajalle, kuulematta sekakomissiota ja pyytämättä ennalta Argentiinan viranomaisten suostumusta.

112 Tästä seuraa, että nyt käsiteltävänä oleva kanneperuste on hylättävä kokonaisuudessaan.

Kanneperuste, jonka mukaan hanketta ei ollut muutettu olennaisesti tavalla, joka olisi voinut olla peruste tuen vähentämiselle

113 Asioiden T-119/01 ja T-126/01 riidanalaisissa päätöksissä komissio katsoo, että yhteisyrityksen käyttämän aluksen olisi välttämättä pitänyt olla toiminnassa Argentiinan yksinomaisella talousvyöhykkeellä vähintään 36 kuukauden ajan. Komissio katsoo kyseisissä päätöksissä, että yhteisyritysten käyttämät alukset olivat lopettaneet kalastustoimintansa Argentiinan vesillä 23.8. ja 5.7.1996 toimittuaan toinen kuudentoista kuukauden ja toinen kahdentoista kuukauden ajan Argentiinan yksinomaisella talousvyöhykkeellä. Kyse on komission mukaan sellaisesta asetuksen N:o 4253/88 24 artiklassa tarkoitetusta hankkeen huomattavasta muuttamisesta, joka oikeuttaa vähentämään tukea.

114 Asian T-126/01 riidanalaisessa päätöksessä vedotaan myös siihen, että Vieirasa XII -alus on kalastanut lajia, jota ei ole mainittu kalastussopimuksessa, eli hammasjääahventa.

115 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin toteaa, etteivät kantajat kiistä sitä, etteivätkö yhteisyritysten käyttämät alukset eli asiassa T-119/01 Orense ja asiassa T-126/01 Vieirasa XII olisi lopettaneet kalastamista Argentiinan vesillä ja pois-

tuneet näiltä vesiltä vuoden 1996 kuluessa, vaikka kantaja asiassa T-119/01 riitauttaa näiltä vesiltä lähtemisen tarkan päivämäärän (ks. jäljempänä 146—151 kohta). Ne eivät myöskään kiistä sitä, etteivät ne ole yrittäneet saada komission lupaa ennen Argentiinan vesiltä lähtemistään. Lisäksi asian T-126/01 kantaja myöntää, että Vieirasa XII:llä oli lupa kalastaa etenkin 1 800 tonnia hammasjääahventa. Se toteaa, että alus poistui Argentiinan vesiltä kalastaakseen juuri kyseistä lajia. Kantajat väittävät kuitenkin, ettei kyseisiä seikkoja voida pitää sellaisena asetuksen N:o 4253/88 24 artiklassa tarkoitettuna hankkeen merkittävänä muuttamisena, jonka perusteella tukea voidaan vähentää.

116 Ensinnäkin siltä osin kuin on kyse siitä, voidaanko Argentiinan vesiltä poistumista pitää asetuksen N:o 4253/88 24 artiklassa tarkoitettuna hankkeen huomattavana muuttamisena, on aluksi huomautettava, että yksi niistä päätavoitteista, joihin yhteisö pyrki tehdessään kalastussopimuksen, oli saada yhteisön laivanvarustajille pääsy Argentiinan kalavaroihin. Asetuksen N:o 3447/93, jolla kalastussopimus hyväksyttiin yhteisön puolesta, ensimmäisessä perustelukappaleessa korostetaan tältä osin, että kyseisellä sopimuksella "tarjotaan yhteisön kalastajille uusia pyyntimahdollisuuksia". Tämän tavoitteen saavuttamiseksi kalastussopimuksessa rohkaistaan perustamaan yhteisyrityksiä. Kalastussopimuksen 2 artiklan e kohdan mukaan nimittäin yhteisyritysten perustamisen "tarkoituksena on käyttää hyväksi ja tarvittaessa jalostaa Argentiinan kalavaroja ensisijaisesti yhteisön markkinoille suuntautuvien toimitusten näkökulmasta". Myös kalastussopimuksen 5 artiklan 1 kohdassa todetaan, että yhteisyritysten perustamisen "tarkoituksena on Argentiinan kalavarojen yhteinen hyväksikäyttö ja tarvittaessa jalostus".

117 Tästä seuraa, että kalastussopimuksen nojalla perustettujen yhteisyritysten on käytettävä hyväksi ja tarvittaessa jalostettava Argentiinan kalavaroja.

118 Tämän jälkeen on palautettava mieliin, että komissio myönsi 21.12.1994 ja 25.7.1995 tehdyillä päätöksillä kantajille taloudellista tukea yhteisyrityksen

perustamiseen kalastussopimuksen yhteydessä. Näiden päätösten 1 artiklassa tarkennetaan, että taloudellinen tuki myönnetään "[kalastus]sopimuksessa vahvistetuissa määräyksissä — — asetetuin edellytyksin" ja kyseisessä sopimuksessa "vahvistetaan yhteisyrityksen perustamista koskevat edellytykset ja yksityiskohtaiset säännöt", kuten tukipäätösten ensimmäisessä perustelukappaleessa todetaan. Tästä seuraa, että yhteisyrityksille kalastussopimuksessa asetetut edellytykset ovat edellytyksiä, joiden on täytyttävä, jotta taloudellista tukea voitaisiin myöntää.

119 Näin ollen on katsottava, että yksi niistä edellytyksistä, joiden oli täytyttävä, jotta taloudellista tukea voitiin myöntää kantajille nyt esillä olevassa asiassa, oli se, että asianomaiset yhteisyritykset käyttävät hyväkseen ja tarvittaessa jalostavat Argentiinan kalavaroja. Kuitenkin ainoastaan Argentiinan vesillä pyydetyt kalastustuotteet ovat Argentiinan kalavaroja.

120 Kantaja asiassa T-126/01 ei voi väittää, että Argentiinan lipun alla purjehtivan aluksen sekä Argentiinan yksinomaisen talousvyöhykkeen sisäpuolella että ulkopuolella pyytämiä kalastustuotteita on pidettävä Argentiinan kalavaroina. Kalastussopimuksen tavoitteena on näet yhteisön pääsy uusille Argentiinan yksinomaiseen talousvyöhykkeeseen kuuluville uusille kalastusalueille.

121 Lisäksi on todettava, että kantajat ovat nimenomaisesti maininneet yhteisön tukea koskevassa hakemuslomakkeessa, että niiden tarkoituksena on toimia Argentiinan yksinomaisella talousalueella. Kyseiseen lomakkeeseen sinällään (3.2 kohta) on vielä sisällytetty seuraava huomautus:

"Komissio myöntää yhteisön taloudellista tukea ainoastaan hankkeisiin, joiden tarkoituksena on, että yhteisyritys hyödyntää ja mahdollisesti valorisoi asianomaisen kolmannen maan lainkäyttövaltaan tai suvereniteettiin kuuluvien vesien kalavaroja — — ."

122 Kaikesta edellä olevasta seuraa, että taloudellisen tuen myöntäminen esillä olevassa asiassa edellytti sitä, että yhteisyritys toimii Argentiinan lainkäyttövaltaan tai suvereniteettiin kuuluvilla vesillä. Sitä, että Orense-alus (asiassa T-119/01) ja Vieirasa XII -alus (asiassa T-126/01) poistuivat näiltä vesiltä ja näin ollen lopettivat kalastamisen kyseisillä vesillä ilman komission ennalta antamaa suostumusta, on näin ollen pidettävä kyseisen edellytyksen ilmeisenä loukkaamisena.

123 Kantajat väittävät kuitenkin, että poistuminen Argentiinan vesiltä oli välttämätöntä, koska Argentiinan yksinomaiseen talousvyöhykkeeseen kuuluvat kalavarat olivat ehtyneet ja koska Argentiinan viranomaiset olivat määränneet kalastusta koskevista kielloista tai rajoituksista. Argentiinan vesiltä poistuminen oli lisäksi tapahtunut yhteisymmärryksessä Argentiinan viranomaisten kanssa.

124 Kyseisiä väitteitä ei voida hyväksyä. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin muistuttaa tältä osin, että yhteisön taloudellisen tuen saajia sitoo ilmoitus- ja lojaalisuusvelvollisuus. Kyse on velvollisuudesta, joka on erottamaton osa tällaisten tukien järjestelmää ja joka on kyseisen järjestelmän toiminnan kannalta olennainen. Kyseisen velvollisuuden perusteella kantajien olisi pitänyt ilmoittaa komissiolle hankkeiden täytäntöönpanossa ilmenneistä ongelmista. Asianmukaisten tietojen perusteella komissio olisi kalastussopimuksen 9 artiklan 1 kohdan perusteella voinut ryhtyä mahdollisiin toimenpiteisiin mukauttaakseen kalastussopimusta uusien olosuhteiden mukaiseksi.

125 Yhteisyritysten käyttämät alukset eivät joka tapauksessa olisi saaneet poistua Argentiinan yksinomaiselta talousvyöhykkeeltä ilman komission ennakolta antamaa suostumusta, koska Argentiinan kalavarojen hyväksikäyttö tai jalostus oli yksi niistä pääedellytyksistä, joita yhteisön taloudellisen tuen myöntämiselle oli asetettu.

126 Toiseksi siltä osin kuin on kyse tuen myöntämisen edellytysten mahdollisesta loukkaamisesta saalistettaessa sellaista lajia, jota ei ole mainittu kalastussopimuksessa eli hammasjääahvenen, on muistutettava, että kyseiseen väitteeseen on vedottu ainoastaan asiassa T-126/01.

127 On kuitenkin todettava, että kalastussopimuksen piiriin kuulumattoman lajin saalistamisella ei ole ollut vaikutusta siihen, miten tukea on vähennetty asian T-126/01 riidanalaisessa päätöksessä. Oikeudenkäyntiasiakirjoista näet ilmenee, että Vieirasa XII -alus, jolla oli 14.11.1995 lukien argentiinalainen kalastuslupa, joka koski muun muassa 1 800:aa tonnia hammasjääahventa, kalasti kyseistä lajia jo ennen lähtöään Argentiinan vesiltä 5.7.1996 ilman, että komissio olisi tämän seikan vuoksi vähentänyt yhteisön tukea. Kantaja jopa myöntää, että alus päätti poistua Argentiinan yksinomaiselta talousvyöhykkeeltä ja kalastaa kansainvälisillä vesillä juuri sen vuoksi, ettei Argentiinan vesiltä löytynyt enää hammasjääahventa.

128 Suullisessa käsittelyssä asianosaiset ovat myöntäneet, että asian T-126/01 kantajalle myönnettyä tukea on vähennetty yksinomaan sillä perusteella, että Vieirasa XII -alus poistui Argentiinan yksinomaiselta talousvyöhykkeeltä.

129 Tästä seuraa, että asian T-126/01 kantajan esittämät väitteet, joilla pyritään osoittamaan, ettei yhteisyritystä ole kalastussopimuksen eikä 25.7.1995 tehdyn tukipäätöksen yhdessäkään määräyksessä kielletty kalastamasta hammasjääahventa, ovat tehottomia.

130 Kolmanneksi on vielä tutkittava, oliko kalastussopimuksen nojalla perustetuilla yhteisyrityksillä velvollisuus kalastaa Argentiinan vesillä vähintään 36 kuukauden ajan. Pelkästään asian T-119/01 kantaja väittää, ettei yhteisyrityksillä ollut tällaista velvollisuutta.

131 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin toteaa tältä osin, että 21.12.1994 tehdyn tukipäätöksen liitteen I sivulla 2 olevassa alaviitteessä huomautetaan, että tuen maksamista koskevan hakemuksen tekemiseen tuensaajan on käytettävä sekakomission 5. ja 6.12.1994 pitämässään kokouksessa hyväksymiä lomakkeita. Tuen loppuosan maksamista koskevassa lomakkeessa, jonka asian T-119/01 kantaja on tässä tarkoituksessa täyttänyt, kyseinen kantaja on kuitenkin sitoutunut "esittämään komissiolle toisen ja kolmannen toimintakertomuksen yrityksen toiselta ja kolmannelta toimintavuodelta". Tästä seuraa välttämättä, että yhteisyrityksen oli toimittava vähintään kolmen vuoden ajan.

132 Samoin lomakkeessa, jota asian T-119/01 kantaja on käyttänyt jättääkseen ensimmäisen toimintakertomuksensa, mainitaan, että toinen toimintakertomus oli tarkoitus esittää "komissiolle kaksitoista kuukautta ensimmäisen kausikertomuksen esittämisen jälkeen" ja kolmas kertomus "komissiolle kaksitoista kuukautta toisen kausikertomuksen esittämisen jälkeen".

133 Kun otetaan huomioon, että kalastussopimuksen nojalla perustetun yhteisyrityksen oli tehtävä toiminnastaan tiliä ainakin kolmen vuoden ajan, komissio on voinut perustellusti todeta asian T-119/01 riidanalaisessa päätöksessä, että tällaisen yrityksen oli oltava toiminnassa vähintään kolmen vuoden ajan ja kyseistä toimintaa oli jo yhteisyrityksen määritelmän mukaisesti harjoitettava Argentiinan vesillä.

134 Myöskään tämä viimeinen väite ei siten ole perusteltu.

135 Kanneperuste on näin ollen hylättävä kokonaisuudessaan.

Kanneperuste, joka koskee suhteellisuusperiaatteen loukkaamista

136 Kantajat väittävät toissijaisesti, että riidanalaisilla päätöksillä loukataan suhteellisuusperiaatetta.

137 Komissio on kantajien mukaan loukannut esillä olevassa asiassa suhteellisuusperiaatetta pannessaan täytäntöön tuen vähentämistä koskevan järjestelmän, jossa ei tehdä eroa tuensaajille asetettujen päävelvoitteiden ja toissijaisten velvoitteiden välillä (asia C-326/94, Maas, tuomio 23.5.1996, Kok. 1996, s. I-2643, 29 kohta). Kantajat huomauttavat tältä osin, että kaikkia tuensaajille kuuluvia päävelvoitteita on noudatettu, toisin sanoen yhteisyritys on perustettu, alus on poistettu yhteisön rekisteristä ja rekisteröity kolmannen maan kalastusrekisteriin ja toimitukset suuntautuvat ensisijaisesti yhteisön markkinoille.

138 Koska kaikkia päävelvoitteita on noudatettu, järjestelmä, jossa tukea vähennetään suhteessa niihin kuukausiin, joiden aikana toissijaisia velvoitteita ei ole noudatettu, on kantajien mukaan suhteellisuusperiaatteen vastainen.

139 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin muistuttaa, että oikeuskäytännön mukaan suhteellisuusperiaate, joka on vahvistettu EY 5 artiklassa, edellyttää, että yhteisön toimielinten säädöksillä, päätöksillä ja muilla toimenpiteillä ei saa ylittää sitä, mikä on asianmukaista ja tarpeellista tavoitellun päämäärän saavuttamiseksi (ks. asia 15/83, Denkavit Nederland, tuomio 17.5.1984, Kok. 1984, s. 2171, 25 kohta; asia T-260/94, Air Inter v. komissio, tuomio 19.6.1997, Kok. 1997, s. II-997, 144 kohta ja asia T-216/96, Conserve Italia v. komissio, tuomio 12.10.1999, Kok. 1999, s. II-3139, 101 kohta).

140 Komissio on riidanalaisissa päätöksissä ottanut huomioon sen, että taloudellinen tuki, johon kantajilla on oikeus, muodostuu kahdesta tekijästä eli "yhtäältä määrästä, joka vastaa palkkiota, joka maksetaan lopullisesta siirtymisestä kolmanteen maahan, ja toisaalta määrästä, jonka suuruus perustuu siihen, kuinka kauan määräysten mukaisesta 36 kuukauden ajasta asianomainen alus on toiminut Argentiinan vesillä, ja se lasketaan kuluneilta kuukausilta ja siitä vähennetään määrä, joka vastaa lopullisesta siirtymisestä maksettavaa palkkiota" (asian T-119/01 riidanalaisen päätöksen 9 perustelukappale ja asian T-126/01 riidanalaisen päätöksen 10 perustelukappale).

141 Riidanalaisista päätöksistä ilmenee näin ollen, ettei yhteisön laivanvarustajan sillä perusteella saamaa tukea ole vähennetty, että yhteisön alus on rekisteröity Argentiinan kalastusrekisteriin. Kyseistä seikkaa ei myöskään ole kiistetty. Näin ollen 21.12.1994 ja 25.7.1995 tehdyillä päätöksillä myönnetystä tuesta on ensin laskettu pois yhteisyrityksen käyttämän aluksen siirtämisen perusteella maksettu summa, ja sitä on tämän jälkeen vähennetty siltä ajalta, jona alus ei toiminut Argentiinan yksinomaisella talousvyöhykkeellä.

142 Tuen vähentäminen suhteessa siihen aikaan, jona alus ei ole toiminut Argentiinan yksinomaisella talousvyöhykkeellä, on täysin oikeassa suhteessa väitettyyn laiminlyöntiin nähden eli siihen nähden, että kalastustoiminta lopetettiin Argentiinan yksinomaisella talousvyöhykkeellä. Koska yhteisö pyrkii kalastussopimuksella pääasiallisesti saamaan yhteisön laivanvarustajille pääsyn Argentiinan yksinomaiselle talousvyöhykkeelle, velvollisuutta käyttää hyväksi tai jalostaa Argentiinan kalavaroja on pidettävä sellaisena päävelvoitteena, joka on erottamaton osa yhteisyritysten avustusjärjestelmää (ks. edellä 116—125 kohta; ks. myös asia T-180/00, Astipesca v. komissio, tuomio 17.10.1002, 91 kohta, ei vielä julkaistu oikeustapauskokoelmassa).

143 Tosin kuten kantajat korostavat, yhteisyrityksen perustaminen ja toimitusten suuntautuminen ensisijaisesti yhteisön markkinoille (ks. edellä 137 kohta) ovat myös avustusjärjestelmään perustuvia päävelvoitteita. On kuitenkin korostettava sitä, että yhteisyrityksen luomisen "tarkoituksena on käyttää hyväksi ja tarvit-

taessa jalostaa Argentiinan kalavaroja" (kalastussopimuksen 2 artiklan e alakohta) ja että ensisijaisesti yhteisön markkinoille suuntautuvilla toimituksilla viitataan Argentiinan yksinomaiselta talousvyöhykkeeltä pyydettyjen kalavarojen toimittamiseen. Argentiinan vesiltä poistuminen ilman komission lupaa merkitsee näin ollen välttämättä muiden tuensaajille asetettujen päävelvoitteiden loukkaamista.

144 Kantajat huomauttavat tämän jälkeen, että Orense- ja Vieirasa XII -alukset poistuivat Argentiinan yksinomaiselta talousvyöhykkeeltä sen vuoksi, että kyseisen vyöhykkeen kalavarat olivat ehtyneet. Lisäksi kyseisen tilanteen johdosta Argentiinan viranomaiset olivat kantajien mukaan määränneet kalastusta koskevista rajoituksista ja kielloista.

145 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoo kuitenkin, ettei komission tarvinnut ottaa kyseisiä seikkoja huomioon riidanalaisissa päätöksissä. Kantajien olisi nimittäin pitänyt pyytää komission lupa ennen kuin ne poistuivat Argentiinan vesiltä (ks. myös edellä 124 ja 125 kohta).

146 Asian T-119/01 kantaja kiistää vielä sen tarkan päivämäärän, jolloin Orense-alus poistui Argentiinan yksinomaiselta talousvyöhykkeeltä. Alus lähti kantajan mukaan Argentiinan vesiltä 2.10.1996 eikä 23.8.1996.

147 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin toteaa komission katsovan riidanalaisessa päätöksessä, että "Orense-kalastusalus, joka siirrettiin Argentiinaan kyseistä yhteisyritystä perustettaessa, on saamatta siihen ennakolta komission lupaa lopettanut kalastamisen Argentiinan vesillä 23.8.1996" (4 perustelukappale).

148 Kyseistä kalastustoiminnan lopettamista Argentiinan vesillä ei ole kiistetty siltä osin kuin kyse on vuodesta 1996. Toisesta toimintakertomuksesta nimittäin ilmenee Orensenin kalastustoiminnan osalta, että "vuoden 1996 kalastustoiminta alkoi 31.1. ja päättyi 23.8.". Kantaja myöntää vastauksensa 2 kohdassa, että "näin ollen on selvää, että yritys on todella ilmoittanut komissiolle, että kalastustoimintaa Argentiinassa harjoitettiin ainoastaan 23.8.1996 saakka".

149 Ei myöskään ole kiistetty, etteikö Orense olisi tämän jälkeen todella poistunut Argentiinan yksinomaiselta talousvyöhykkeeltä. Vuoden 1996 viimeisen vuosineljänneksen aikana ja viimeistään 2.10.1996 lukien Orense on nimittäin harjoittanut kalastustoimintaa kansainvälisillä vesillä.

150 Vuoden 1997 osalta kantaja myöntää Orensenin toimineen kansainvälisillä vesillä, vaikka se väittää, että Argentiinan vesiltä saatiin pieniä saaliita. On kuitenkin pakko todeta, ettei kantaja ole esittänyt mitään todisteita, joiden perusteella voitaisiin osoittaa, että Argentiinan vesillä olisi harjoitettu vuonna 1997 jonkinlaista kalastustoimintaa. Orense joutui 14.1.1998 haaksirikkoon Mauritiuksen edustalla.

151 Näin ollen riippumatta siitä, minä päivänä tarkalleen Orense poistui Argentiinan yksinomaiselta talousvyöhykkeeltä, komissio on voinut kohtuudella katsoa laskiessaan sen taloudellisen tuen määrää, johon kantajalla oli oikeus, että Orense oli lakannut käyttämästä hyväkseen Argentiinan kalavaroja 23.8.1996 eli ainoastaan kuusitoista kuukautta sen jälkeen kun yhteisyritys perustettiin 30.4.1995. Kun otetaan huomioon se, että Argentiinan yksinomaisella talousvyöhykkeellä oli kalastettava vähintään 36 kuukauden ajan (ks. edellä 133 kohta), komissio on voinut perustellusti katsoa, että kantajalla oli oikeus ainoastaan 16/36:aan siitä taloudellisesta tuesta, joka sille oli alun perin myönnetty.

152 Asian T-119/01 kantaja väittää lisäksi, että riidanalaisella päätöksellä loukataan suhteellisuusperiaatetta sen vuoksi, ettei komissio ole ottanut huomioon Orensen haaksirikkoa. Kyseistä haaksirikkoa on pidettävä ylivoimaisena esteenä.

153 On kuitenkin muistutettava, että Orense upposi Intian valtamereen Mauritiuksen edustalla 14.1.1998. Haaksirikon ajankohtana alus ei näin ollen toiminut enää Argentiinan vesillä. Komission ei tämän vuoksi tarvinnut ottaa huomioon Orensen haaksirikkoa vahvistaessaan riidanalaisessa päätöksessä sen tuen määrää, johon kantajalla oli lopullisesti oikeus.

154 Kaikesta edellä olevasta seuraa, että suhteellisuusperiaatteen loukkaamista koskeva kanneperuste on hylättävä.

Kanneperuste, jossa nojaudutaan taloudellisen tuen vähentämistä koskevan yhteisön lainsäädännön virheelliseen soveltamiseen

155 Asian T-126/01 kantaja muistuttaa, että asetus N:o 4028/86 kumottiin asetuksella N:o 2080/93 1.1.1994 alkaen. Komissio on kuitenkin soveltanut kyseisen asetuksen 44 artiklaa koko hallinnollisen menettelyn ajan. Pysyvää kalatalouden rakennekomiteaa on siten kuultu asetuksen N:o 4028/86 44 ja 47 artiklan mukaisesti. Kantaja toteaa vielä, että laskiessaan riidanalaisessa päätöksessä tuen vähennyksen määrää, komissio on soveltanut asetuksen N:o 3699/93 säännöksiä. Asetuksen N:o 3699/93 järjestelmässä hallinnosta vastaavia viranomaisia ovat kuitenkin kansalliset viranomaiset eikä komissio. Komissio on näin ollen asian T-126/01 kantajan mukaan soveltanut samanaikaisesti kumottua asetusta ja asetusta, jossa sille ei myönnetä toimivaltaa.

156 Asian T-126/01 kantaja huomauttaa vielä, että sen tuen määrän laskemisen osalta, johon sillä oli oikeus Vieirasa XII -aluksen lopullisen siirron johdosta, asetuksen N:o 4028/86 ja asetuksen N:o 3699/93 soveltamisen seuraukset ovat hyvin erilaiset. Asetuksessa N:o 4028/86 olevan taulukon mukaan kantaja olisi voinut saada tukea 784 140 euroa riidanalaisessa päätöksessä asetuksen N:o 3699/93 säännösten perusteella vahvistetun 688 187 euron sijasta.

157 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin toteaa, että riidanalainen päätös asiassa T-126/01 perustuu toisaalta asetukseen N:o 4253/88 ja etenkin sen 24 artiklaan sekä toisaalta asetukseen N:o 3447/93, jolla kalastussopimus hyväksyttiin yhteisön puolesta. Asetus N:o 4028/86 tai asetus N:o 3699/93 eivät näin ollen muodosta riidanalaisen päätöksen oikeudellista perustaa.

158 Se, että komissio on kuullut komiteaa, jonka kuulemisesta säädetään asetuksessa N:o 4028/86, ei osoita, että asian T-126/01 riidanalainen päätös perustuisi tähän asetukseen. Kyseinen asetus ei nimittäin ollut enää voimassa 26.7.1994, jolloin kantaja esitti yhteisyrityksen perustamista koskevan hankkeensa, joten esillä olevassa asiassa kyseinen asetus ei voinut enää säädellä tuen vähentämistä koskevaa menettelyä (ks. edellä 15 kohta ja edellä 142 kohdassa mainittu asia Astipesca v. komissio, tuomion 61 kohta). Sellaisen komitean vapaaehtoinen kuuleminen, jonka kuuleminen ei ollut pakollista, ei vaikuta sellaisen toimen lainmukaisuuteen, joka on lisäksi tehty noudattaen menettelyä, jota sen tekemisessä on ehdottomasti noudatettava.

159 Riidanalaisessa päätöksessä viitataan tosin asetukseen N:o 3699/93. Komissio nimittäin soveltaa asetuksen N:o 3699/93 taulukkoa laskeakseen sen tuen määrän, joka perustuu Vieirasa XII -aluksen lopulliseen siirtämiseen yhteisyritykselle.

160 Tältä osin on korostettava, ettei niissä kahdessa toimessa, joihin riidanalainen päätös perustuu, eli asetuksessa N:o 4253/88 ja asetuksessa N:o 3447/93, jolla

kalastussopimus hyväksyttiin yhteisön puolesta, eikä myöskään kalastussopimuksessa itsessään ole erityisiä säännöksiä, jotka koskevat sitä tuen osaa, joka on maksettava yhteisön aluksen siirtämisestä yhteisyritykselle. Yhteisön laivanvarustajalle ja yhteisyritykselle myönnetään siten 25.7.1995 tehdyssä tukipäätöksessä tietty kokonaissumma tarkentamatta sitä määrää, joka on myönnetty aluksen siirtämisen perusteella.

161 Kun komissio on sen jälkeen, kun se on todennut niitä edellytyksiä loukatun, joiden nojalla tukea myönnettiin asian T-126/01 kantajalle, laskenut sen tuen lopullisen määrän, johon kantajalla oli oikeus, se on voinut aluksi määrittää sen määrän, jonka kantaja on saanut aluksen siirtämisen perusteella, koska tätä taloudellisen tuen osaa ei sen mielestä ollut välttämätöntä vähentää (ks. edellä 140 ja 141 kohta). Komissio vetoaa tältä osin asian T-126/01 riidanalaisessa päätöksessä (11 perustelukappale) asetuksen N:o 3699/93 säännöksiin.

162 Vaikka komissio on hallinnollisessa menettelyssä vedonnut 28.2.2000 päivätyssä kirjeessään asetukseen N:o 4028/86, on kuitenkin korostettava, että se on 14.9.2000 päivätyssä kirjeessään ilmoittanut kantajalle, että sen tarkoituksena oli soveltaa asetuksessa N:o 3699/93 olevaa taulukkoa sen tuen määrän laskemiseksi, joka kantajalle kuului sen perusteella, että Vieirasa XII -alus oli lopullisesti siirretty yhteisyritykselle. Kantaja on ottanut tähän seikkaan kantaa 21.9.2000 päivätyssä kirjeessään.

163 Asian T-126/01 kantaja ei voi moittia komissiota siitä, ettei tämä ole riidanalaisessa päätöksessä soveltanut asetuksessa N:o 4028/86 olevaa taulukkoa sen tuen määrän laskemiseksi, johon sillä oli oikeus aluksen siirtämisen perusteella. Kyseinen asetus ei nimittäin ollut enää voimassa 26.7.1994, jolloin kantaja esitti yhteisyrityksen perustamista koskevan hankkeensa (ks. edellä 158 kohta). Komissio, jota sitoi kantajalle kuuluvan tuen lopullista määrää laskettaessa ainoastaan suhteellisuusperiaate, on perustellusti voinut analogisesti tukeutua asetuksen N:o 3699/93 säännöksiin määrittääkseen sen summan, joka kantajalle

kuului aluksen siirtämisen perusteella. Näin tehdessään se piti nimittäin huolta siitä, että kalastussopimuksen nojalla perustettua yhteisyritystä kohdeltiin yhdenmukaisesti asetuksen N:o 3699/93 soveltamisalaan kuuluviin yhteisyrityksiin nähden.

164 Edellä olevasta ilmenee, että myös tämä kanneperuste on hylättävä.

Kanneperuste, joka koskee menettelyn kohtuullista kestoa koskevan periaatteen loukkaamista sekä luottamuksensuojan ja oikeusvarmuuden periaatteiden loukkaamista

165 Asian T-126/01 kantaja väittää, että komissio on nyt käsiteltävänä olevassa asiassa loukannut velvollisuutta toimia kohtuullisessa ajassa. Se vetoaa yhteisöjen tuomioistuimen ja ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen valtiontukia koskevaan oikeuskäytäntöön, jota on sovellettava analogisesti (asia 15/85, Consorzio Cooperative d'Abruzzo v. komissio, tuomio 26.2.1987, Kok. 1987, s. 1005, Kok. Ep. IX, s. 29 ja julkisasiamies Mischon ratkaisuehdotus kyseisessä asiassa, Kok. 1987, s. 1014 sekä asia 223/85, RSV v. komissio, tuomio 24.11.1987, Kok. 1987, s. 4617), ja väittää, että yhteisön oikeudessa on voimassa yleinen periaate, joka perustuu oikeusvarmuuden ja hyvän hallintotavan vaatimuksiin ja jonka mukaan hallintoelimen on käytettävä toimivaltuuksiaan tietyn ajan kuluessa sen perustellun luottamuksen suojaamiseksi, jonka sen hallintoalamaiset ovat siihen panneet. Näin ollen koska komissio edellyttää taloudellisen tuen takaisin maksamista, vaikka aikaa on jo kulunut kohtuuttoman pitkään, se ei toimi vaaditulla huolellisuudella eikä se noudata oikeusvarmuuden asettamia vaatimuksia ja se ylittää hyvän hallintotavan asettamat rajat.

166 Asian T-126/01 kantaja muistuttaa, että se oli jo 25.2.1997 jättänyt yhteisön tuen loppuosan maksamista koskevan hakemuksensa, jonka perusteella tuen vähentämistä koskeva menettely aloitettiin. Komissiolta kesti yli neljä vuotta ennen

kuin se teki riidanalaisen päätöksen. Komissio on kantajan mukaan tarvinnut kolme vuotta ja yhdeksän kuukautta niiden tarkastusten alkamisesta 21.4.1998, jotka koskivat yksinomaan sitä aluetta, jolla Vieirasa XII -alus toimi. Se muistuttaa, että se oli jo 7.7.1997 toimittanut kalastuslupansa komissiolle. Asian T-126/01 kantajan mukaan on erityisen vaikea ymmärtää, että komissio tarvitsi yhden vuoden ja yhden kuukauden vastatakseen kantajan 19.5.1998 esittämiin huomautuksiin. Komissio on 9.6.1999 päivätyssä kirjeessään rohjennut todeta, että kyseisissä huomautuksissa vain vahvistettiin, että alus oli poistunut Argentiinan vesiltä 5.7.1996.

167 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin muistuttaa, että menettelyn kohtuullista kestoa koskevan periaatteen noudattaminen on yhteisön oikeuden yleinen oikeusperiaate, jota komission on noudatettava hallinnollisissa menettelyissään (ks. yhdistetyt asiat T-213/95 ja T-18/96, SCK ja FNK v. komissio, tuomio 22.10.1997, Kok. 1997, s. II-1739, 56 kohta).

168 On todettava, että esillä olevassa asiassa hallinnollinen menettely on kestänyt pitkään. Tältä osin on muistutettava, että asian T-126/01 kantaja on esittänyt yhteisön tuen loppuosaa koskevan hakemuksensa 25.2.1997. Komissio toteaa kuitenkin itse riidanalaisessa päätöksessä (8 perustelukappale) saaneensa 2.7.1997 tietoonsa perusteen, joka oikeutti vähentämään kantajalle myönnettyä tukea, eli sen, että Vieirasa XII -alus oli 5.7.1996 poistunut lopullisesti Argentiinan yksinomaiselta talousvyöhykkeeltä.

169 Lisäksi asian T-126/01 riidanalainen päätös on tehty vasta 19.3.2001. Toisaalta komission ja toisaalta Espanjan viranomaisten ja kantajan välillä on tosin ollut erilaisia yhteydenottoja hallinnollisen menettelyn kuluessa (ks. edellä 32—38 kohta). Nyt käsiteltävänä olevassa asiassa on kuitenkin ollut sellaisia ajanjaksoja, joina mitään ei ole tapahtunut ja joita komissio ei ole millään tavalla perustellut. Komissio ei siten ole sen jälkeen kun se 19.5.1998 sai kantajan huomautukset tämän 21.4.1998 päivätyllä kirjeellä ryhtynyt mihinkään toimenpiteisiin ennen 9.6.1999, jolloin se ilmoitti kantajalle päätöksestään aloittaa tuen vähentämistä koskeva menettely.

170 Menettelyn kohtuullista kestoa koskevan periaatteen loukkaaminen — jos se voidaan näyttää toteen — ei kuitenkaan oikeuta automaattisesti kumoamaan riidanalaista päätöstä (yhdistetyt asiat T-305/94—T-307/94, T-313/94—T-316/94, T-318/94, T-325/94, T-328/94, T-329/94 ja T-335/94, Limburgse Vinyl Maatschappij ym. v. komissio, tuomio 20.4.1999, Kok. 1999, s. II-931, 122 kohta ja asia T-197/00, Onidi v. komissio, tuomio 30.5.2002, Kok. H., s. I-A-69 ja II-325, 96 kohta).

171 Asian T-126/01 kantaja väittää, että riidanalainen päätös on kumottava, koska sille on kuluneen ajan perusteella syntynyt perusteltu luottamus siihen, että taloudellinen tuki oli lopullisesti saatu.

172 Tässä tapauksessa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoo kuitenkin, ettei se, että komissiolta kesti pitkään ennen kuin se teki asian T-126/01 riidanalaisen päätöksen, ole voinut synnyttää kantajassa sellaista perusteltua luottamusta, joka estäisi komissiota vähentämästä kantajalle myönnettyä tukea.

173 Tältä osin on korostettava, että komission ja kantajan välisestä kirjeenvaihdosta (ks. edellä 32—38 kohta) saadaan kerta toisensa jälkeen vahvistusta siihen, että komissiolla oli tarkoitus vähentää myönnettyä tukea. Nyt käsiteltävänä oleva asia eroaa näin ollen perustavanlaatuisesti asiasta RSV vastaan komissio (mainittu edellä 165 kohdassa), jonka yhteydessä yhteisöjen tuomioistuin katsoi, että sääntöjenvastaisen tuen saajalle oli syntynyt perusteltu luottamus sen vuoksi, että komission ja asianomaisen jäsenvaltion välinen menettely oli kestänyt kohtuuttoman pitkään.

174 Asian T-126/01 kantajan perusteltu luottamus tuen loppuosan maksamiseen on joka tapauksessa päättynyt hetkellä, jolloin kantaja rikkoi tuen myöntämisen edellytyksiä (ks. vastaavasti asia T-142/97, Branco v. komissio, tuomio 15.9.1998, Kok. 1998, s. II-3567, 97 ja 105—107 kohta).

175 Asian T-119/01 kantaja väittää, että 21.12.1994 tehdyllä päätöksellä sille myönnettiin taloudellista tukea yhteisyrityksen perustamiseen, mutta että kyseisessä päätöksessä ei kuitenkaan asetettu tukea koskevia edellytyksiä eikä siinä viitattu mahdollisesti sovellettavaan lainsäädäntöön. Komissio ei ole koskaan aikaisemmin vähentänyt yhteisyrityksille myönnettyä tukea edes tapauksessa, jossa sovellettavaa lainsäädäntöä ei selvästikään ole noudatettu. Se muistuttaa, että se ilmoitti Argentiinan viranomaisille poistuneensa Argentiinan vesiltä olettaen, että kyseiset viranomaiset välittävät tiedon sekakomissiolle. Orensen haaksirikosta ilmoitettiin Argentiinan viranomaisille ja komissiolle. Koska kalastussopimuksessa ei määrätä tuen vähentämistä koskevasta menettelystä ja kun otetaan huomioon Argentiinan viranomaisten passiivisuus ja aika, joka ehti kulua Orensen vuoden 1998 tammikuussa tapahtuneen haaksirikon ja komission vuoden 1999 heinäkuussa aloittaman menettelyn välillä, riidanalaisella päätöksellä loukataan oikeusvarmuuden ja luottamuksensuojan periaatteita.

176 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin huomauttaa aluksi, että kalastussopimuksesta, yhteisön tukea koskevasta hakulomakkeesta ja tuen myöntämispäätöksestä ilmenee, että Orensen oli toimittava Argentiinan vesillä (ks. edellä 116—125 kohta).

177 Esillä olevan asian kaltaisessa tilanteessa, jossa tuensaaja ei ole noudattanut tuen myöntämiselle asetettua pääedellytystä, tuensaaja ei voi vedota luottamuksensuojan tai oikeusvarmuuden periaatteeseen estääkseen komissiota vähentämästä sille myönnettyä tukea (ks. vastaavasti edellä 174 kohdassa mainittu tuomio Branco v. komissio, tuomion 97 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

178 Joka tapauksessa komissio ei ole millään hetkellä antanut asian T-119/01 kantajalle täsmällisiä vakuutuksia siitä, ettei se aikonut vähentää taloudellista tukea siitäkään huolimatta, että kantaja oli loukannut edellytystä, jonka mukaan

yhteisyrityksen käyttämän aluksen oli toimittava Argentiinan yksinomaisella talousvyöhykkeellä (ks. vastaavasti asia T-195/95, Guérin automobiles v. komissio, määräys 11.3.1996, Kok. 1996, s. II-171, 20 kohta ja asia T-336/94, Efisol v. komissio, tuomio 16.10.1996, Kok. 1996, s. II-1343, 31 kohta).

179 Lopuksi on todettava, ettei kantaja ole esittänyt mitään näyttöä siitä, ettei komissio ole ryhtynyt toimenpiteisiin yhteisyrityksiin sovellettavan lainsäädännön rikkomisen osalta. Sellaisten mahdollisten aikaisempien lainvastaisuuksien olemassaolo, joiden osalta toimenpiteisiin ei ole ryhdytty, ei voi kuitenkaan missään tapauksessa synnyttää kantajalle perusteltua luottamusta.

180 Kaikesta edellä esitetystä seuraa, että myös kyseinen kanneperuste on hylättävä.

Puolustautumisoikeuksien loukkaamista koskeva kanneperuste

181 Kantaja huomauttaa ensin, että puolustautumisoikeuksia on noudatettava kaikissa menettelyissä, joissa voidaan antaa asianomaiselle vastainen päätös (asia C-135/92, Fiskano v. komissio, tuomio 29.6.1994, Kok. 1994, s. I-2885; asia T-450/93, Lisrestal ym. v. komissio, tuomio 6.12.1994, Kok. 1994, s. II-1177 ja edellä kohdassa 139 mainittu asia Air Inter v. komissio), ja väittää tämän jälkeen, ettei sitä ole tosiasiallisesti kuultu hallinnollisen menettelyn kuluessa. Se huomauttaa pyytäneensä komissiota useaan otteeseen mainitsemaan ne kalastussopimuksen tai asiaan sovellettavan lainsäädännön nimenomaiset määräykset, joita sen väitettiin rikkoneen. Komissio ei lisäksi ole millään hetkellä ottanut kantaa Orensen haaksirikon seurauksiin.

182 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin muistuttaa, että asian T-119/01 riidanalainen päätös perustuu siihen, ettei tuen myöntämiselle asetettuja edellytyksiä

ollut noudatettu. Riidanalainen päätös ei näin ollen perustu siihen, että jotain kalastussopimuksen tai taloudellista tukea koskevan yhteisön lainsäädännön tiettyä määräystä tai säännöstä olisi rikottu. Peruste, jonka nojalla tukea voitiin vähentää, muodostui siitä, että Orense oli toiminut Argentiinan vesillä ainoastaan 16 kuukauden ajan alun perin sovitun 36 kuukauden sijasta. Alus lopetti nimittäin kalastamisen Argentiinan vesillä 23.8.1996.

183 On kuitenkin todettava, että komissio ilmoitti kantajalle kyseisestä perusteesta 14.7.1999, 18.8.2000 ja 14.9.2000 päivätyillä kirjeillä. Lisäksi komissio pyysi kantajaa nimenomaisesti 14.7.1999 ja 14.9.2000 päivätyillä kirjeillä esittämään tätä koskevat huomautuksensa.

184 Kyse ei tämän vuoksi voi olla puolustautumisoikeuksien loukkaamisesta.

185 Myös tämä kanneperuste on näin ollen hylättävä.

Kanneperuste, joka koskee riidanalaisen päätöksen epäjohdonmukaisuutta

186 Asian T-126/01 kantaja väittää, että VASA-yhteisyritykselle myönnetyn tuen loppuosa on pidätetty ilman, että kyseisellä yrityksellä olisi ollut mahdollisuutta esittää huomautuksensa. Se korostaa, että pysyvälle kalatalouden rakennekomitealle vuoden 2000 marraskuussa esitetyssä päätösehdotuksessa ehdotettiin kantajalle ja VASA:lle myönnetyn tuen vähentämistä. Riidanalainen päätös on epäjohdonmukainen, koska se koskee ainoastaan kantajalle myönnettyä tukea.

Yhteisön laivanvarustajalle ja yhteisyritykselle myönnetty tuki on nimittäin yhtä ja samaa tukea. Se korostaa vielä, että nyt käsiteltävänä olevassa asiassa yhteisyritys, joka omisti aluksen ja joka oli vastuussa sen hallinnoinnista, teki ne päätökset, jotka ovat taloudellisen tuen vähentämisen taustalla. Kantajaa ja VASA:a on näin ollen kohdeltava yhdenvertaisesti.

187 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin toteaa, että asian T-126/01 riidanalainen päätös on osoitettu ainoastaan kantajalle. Se koskee ainoastaan kantajalle myönnetyn taloudellisen tuen vähentämistä. VASA-yhteisyrityksen tilanteen tutkiminen ei näin ollen ole nyt käsiteltävänä olevan kanteen kannalta merkityksellistä.

188 Tämän jälkeen on korostettava kalastussopimuksen pöytäkirjassa n:o I olevasta 3 artiklan 2 kohdasta ilmenevän, että komission yhteisyrityksille myöntämä yhteisön tuki maksetaan Argentiinan toimivaltaiselle viranomaiselle, joka laatii sen käytön ja hallinnon edellytykset. Yhteisyrityksille, jotka ovat argentiinalaisia yrityksiä, myönnettävän tuen hakemista ja maksamista koskevasta menettelystä säädetään näin ollen Argentiinan lainsäädännössä.

189 Asian T-126/01 kantaja ei näin ollen voi arvostella sitä, että riidanalainen päätös on osoitettu yksinomaan yhteisön laivanvarustajalle. VASA-yhteisyritys, jonka oli esitettävä taloudellisen tuen loppuosan maksamista koskeva hakemuksensa Argentiinan toimivaltaisille viranomaisille, on näet tehnyt tämän vasta 23.4.2001 eli noin kuukausi sen jälkeen kuin riidanalainen päätös tehtiin.

190 Näin ollen myös tämä kanneperuste on hylättävä.

EY 253 artiklan rikkomista koskeva kanneperuste

191 Asian T-119/01 kantaja vetoaa yhteisöjen tuomioistuimen asiassa C-367/95 P, komissio vastaan Sytraval ja Brink's France, 2.4.1998 antamaan tuomioon (Kok. 1998, s. I-1719) ja oikeuskäytäntöön, jonka mukaan perusteluiden on oltava riittävät erityisesti silloin kun komissiolla on laaja harkintavalta (yhdistetyt asiat 36/59—38/59 ja 40/59, Präsident ym. v. korkea viranomainen, tuomio 15.7.1960, Kok. 1960, s. 857), ja väittää, ettei riidanalaista päätöstä ole riittävästi perusteltu.

192 Ensinnäkään riidanalaisessa päätöksessä ei mainita lainkaan niitä kalastussopimuksen määräyksiä tai niitä mahdollisesti sovellettavan lainsäädännön säännöksiä, joita kantajan on väitetty rikkoneen. Toiseksi riidanalaisessa päätöksessä ei viitata kalavarojen ehtymiseen Argentiinan vesillä, minkä johdosta Argentiinan viranomaiset olivat joutuneet rajoittamaan kalastamista. Siinä ei viitata myöskään Orensen haaksirikkoon. Päätöksessä ei näin ollen selitetä myöskään sitä, minkä vuoksi kyseisiä tapahtumia ei voitu pitää ylivoimaisena esteenä. Kolmanneksi riidanalaisessa päätöksessä ei mainita sitä oikeudellista perustaa, jonka nojalla tukea vähennettiin.

193 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin toteaa tältä osin, että vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan EY 253 artiklassa edellytetyt perustelut määräytyvät kyseisen säädöksen, päätöksen tai muun toimenpiteen oikeudellisen luonteen mukaan, ja niistä on selkeästi ja yksiselitteisesti ilmettävä riidanalaisen toimenpiteen tehneen yhteisön toimielimen päättely siten, että niille, joita toimenpide koskee, selviävät sen syyt, ja että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin voi tutkia toimenpiteen laillisuuden (yhdistetyt asiat 67/85, 68/85 ja 70/85, Van der Kooy ym. v. komissio, tuomio 2.2.1988, Kok. 1988, s. 219, Kok. Ep. IX, s. 307, 71 kohta ja edellä 142 kohdassa mainittu asia Astipesca v. komissio, tuomion 125 kohta).

194 Sellaisen päätöksen perusteluissa, joka koskee yhteisön taloudellisen tuen vähentämistä sellaisen hankkeen osalta, jota ei ole pantu täytäntöön ilmoitetulla

tavalla, on mainittava ne syyt, joiden takia huomioituja muutoksia ei ole katsottu hyväksyttäviksi. Kyseisten muutosten merkittävyyttä tai etukäteen saadun luvan puuttumista koskevia perusteluja ei itsessään voida katsoa tältä osin riittäviksi perusteluiksi (asia T-241/00, Le Canne v. komissio, tuomio 5.3.2002, Kok. 2002, s. II-1251, 55 kohta).

195 Tutkittaessa sitä, täyttävätkö toimen perustelut EY 253 artiklan vaatimukset, on otettava kuitenkin huomioon päätöksen sanamuodon lisäksi myös asiayhteys ja kaikki asiaa koskevat oikeussäännöt (ks. edellä 191 kohdassa mainittu asia komissio v. Sytraval ja Brink's France, tuomion 63 kohta).

196 Esillä olevassa asiassa on huomattava, että asiassa Le Canne vastaan komissio annetusta tuomiosta (mainittu edellä 194 kohdassa) poiketen, riidanalaisessa päätöksessä on mainittu tarkalleen riidanalaisen muutoksen luonne ja ne syyt, joiden takia kyseinen muutos oikeutti sen huomattavuuden vuoksi vähentämään esillä olevassa asiassa päätettyä tukea. Riidanalaisesta päätöksestä näet ilmenee selkeästi ja yksiselitteisesti komission vetoavan siihen, että 23.8.1996 — hädin tuskin kuusitoista kuukautta yhteisyrityksen perustamisen jälkeen — Odense harjoitti kalastustoimintaa kansainvälisillä vesillä eikä, kuten tarkoitus oli, Argentiinan yksinomaisella talousvyöhykkeellä, vaikka velvollisuus käyttää hyväksi ja tarvittaessa jalostaa tuen myöntämispäätöksessä tarkoitetun kolmannen maan vesillä sijaitsevia kalavaroja on kyseisen tuen myöntämisen pääedellytys (riidanalaisen päätöksen 4 perustelukappale; ks. myös edellä 116—125 kohta ja 130—134 kohta).

197 Komission ei tarvinnut selittää, miksi se katsoi, etteivät kalavarojen ehtyminen ja Orensen haaksirikko olleet merkityksellisiä tapahtumia laskettaessa vähennettävän tuen määrää. Peruste, jonka nojalla tukea voidaan vähentää, on nimittäin se, ettei Orense ollut harjoittanut kalastustoimintaa Argentiinan vesillä enää 23.8.1996 lukien. Kalavarojen väitetyllä ehtymisellä, joka kantajan mukaan johti siihen, että Orense lähti kansainvälisille vesille, jossa alus joutui myöhemmin haaksirikkoon, ei nimittäin voida perustella sitä, ettei kantaja ole pyytänyt

komissiolta ennakolta lupaa poistua Argentiinan vesiltä, kuten sen olisi pitänyt tehdä ilmoittamisvelvollisuutensa ja lojaliteettivelvollisuutensa perusteella (riidanalaisen päätöksen 8 perustelukappale; ks. myös edellä 123—125 kohta sekä 152 ja 153 kohta).

198 Tästä seuraa, ettei kantajan esittämiä perustelujen riittämättömyyttä koskevia väitteitä voida hyväksyä.

199 Näin ollen myös viimeinen kanneperuste on hylättävä.

200 Kaikesta edellä olevasta seuraa, että kumoamiskanteet asioissa T-119/01 ja T-126/01 on hylättävä.

Asia T-44/01

Vahingonkorvausvaatimus

201 Kyseisellä vaatimuksella yhteisön laivanvarustaja SAEV ja VASA-yhteisyritys pyrkivät saamaan korvausta vahingosta, jota niille on aiheutunut niille 25.7.1995 tehdyllä päätöksellä myönnetyn tuen lainvastaisesta pidättämisestä.

202 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin muistuttaa, että vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan yhteisö on EY 288 artiklan toisessa kohdassa tarkoitetussa sopimussuhteen ulkopuolisessa vastuussa vahingosta ainoastaan, jos seuraavat edellytykset täyttyvät: yhteisön toimielinten moitittu toiminta on lainvastaista, vahinko on tosiasiallisesti syntynyt ja toiminnan ja väitetyn vahingon välillä on syy-yhteys (yhdistetyt asiat C-258/90 ja C-259/90, Pesquerias De Bermeo ja Naviera Laida v. komissio, tuomio 7.5.1992, Kok. 1992, s. I-2901, 42 kohta).

203 Kantajat toteavat aluksi, että esillä olevassa asiassa moititun toiminnan lainvastaisuus perustuu siihen, että komissio on olennaisia menettelymääräyksiä noudattamatta pidättäytynyt maksamasta tuen loppuosaa.

204 Aiheutuneen vahingon osalta kantajat väittävät, että se voidaan laskea kahdella eri tavalla. Ensimmäinen tapa laskea vahinko perustuu sen lainan erääntyneisiin korkoihin, joka VASA:n piti ottaa vuonna 1998 väitetysti sen vuoksi, ettei tuen loppuosaa ollut maksettu. Aiheutunut vahinko on siten yhtä suuri kuin niiden korkojen määrä, jotka kantajat ovat maksaneet taloudellisen tuen loppuosan suuruiselle lainatulle summalle. Toinen tapa arvioida vahingon määrää on laskea niiden viivästyskorkojen määrä, jotka ovat kertyneet sille tuen loppuosalle, johon kantajilla on oikeus.

205 Syy-yhteyden osalta kantajat toteavat, että aiheutunut vahinko "perustuu suoraan, välittömästi ja yksinomaisesti siihen, ettei virallista päätöstä tuen loppuosan pidättämisestä ollut tehty ja tällaisen päätöksen puuttumista on pidettävä lainvastaisena toimena" (kanteen 143 kohta).

206 Komissio väittää, ettei kannetta voida ottaa tutkittavaksi. Se huomauttaa tältä osin, että nyt käsiteltävänä oleva kanne perustuu sen menettelyn lainvastaisuuteen, jonka lopputuloksena asian T-126/01 riidanalainen päätös tehtiin

19.3.2001. Nyt käsiteltävänä oleva kanne johtaisi siten komission mukaan ratkaisun antamiseen sellaisen toimen lainmukaisuudesta, jota ei vielä ollut olemassa silloin kun vahingonkorvauskanne nostettiin; tällainen vahingonkorvauskanne puolestaan ennakoi tätä toimea vastaan mahdollisesti nostettavan kumoamiskanteen vaikutuksia.

207 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen mielestä kyseinen väite on hylättävä. Nyt käsiteltävänä olevalla vaatimuksella kantajat pyrkivät saamaan korvausta vahingosta, jota ne väittävät itselleen aiheutuneen siitä syystä, että niille niiden mukaan kuuluva taloudellinen tuki on lainvastaisesti pidätetty. Ei ole kuitenkaan mahdotonta, etteikö taloudellisen tuen pidättäminen sellaisen hallinnollisen menettelyn kuluessa, jossa on tarkoitus tehdä päätös taloudellisen tuen vähentämisestä, voisi aiheuttaa jollekin niistä, jota edellä mainittu menettely koskee, vahinkoa ennen kuin päätös tuen vähentämisestä tehdään.

208 Kantajat huomauttavat niiden väitteidensä tueksi, joiden mukaan tuen pidättäminen on lainvastaista, ensinnäkin, että komission olisi pitänyt tehdä virallinen päätös tuen pidättämisestä viimeistään 27.8.1997, jos sillä oli vakavia epäilyjä siitä, olivatko kantajat noudattaneet tuen myöntämisen edellytyksiä.

209 Kyseinen väite ei voi menestyä. Vaikka komissio olisikin menetellyt lainvastaisesti kun se ei tehnyt virallista tuen pidättämistä koskevaa päätöstä viimeistään 27.8.1997 — mitä ei ole osoitettu — on kuitenkin todettava, että tällainen toimimatta jättäminen ei ole aiheuttanut kantajille vahinkoa. Tuen loppuosaa ei olisi nimittäin maksettu, vaikka komissio olisi tehnyt tällaisen päätöksen 27.8.1997 tai jopa aikaisemmin.

210 Kantajat väittävät tämän jälkeen, että komissio on 21.4.1998 päivätyllä kirjeellä (ks. edellä 32 kohta) osoittanut SAEV:lle implisiittisen, tuen pidättämistä koskevan päätöksen. Implisiittinen tuen pidättämistä koskeva päätös on kantajien mukaan lainvastainen. Koska kalastussopimuksessa ei viitata asetukseen

N:o 4253/88, tuen pidättämistä koskeva menettely perustuu esillä olevassa asiassa virheelliseen oikeudelliseen perustaan. Kantajat väittävät lisäksi, ettei komissio ole kalastussopimuksen kannalta noudattanut asianmukaista tuen pidättämistä koskevaa menettelyä, koska sekakomissiota ei ole kuultu ja koska komissio ei ole pyrkinyt saamaan Argentiinan viranomaisten suostumusta. Implisiittinen tuen pidättämistä koskeva päätös loukkaa myös menettelyn kohtuullisen keston periaatetta, ja se on tehty VASA-yhteisyrityksen puolustautumisoikeuksia loukaten.

211 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoo tältä osin tarpeelliseksi tehdä ero toisaalta yhteisön laivanvarustajan SAEV:n, joka on ainoa yritys, jota se tuen vähentämistä koskeva menettely koskee, jonka aikana tuen maksamisesta on implisiittisesti pidättäydytty, aseman ja toisaalta yhteisyritys VASA:n aseman välillä.

212 Ensinnäkin SAEV:n osalta on todettava, että 21.4.1998 päivätty kirje tai joka tapauksessa se 9.6.1999 päivätty kirje, jolla komissio ilmoitti SAEV:lle siitä, että se oli päättänyt vähentää tälle myönnettyä taloudellista tukea (ks. edellä 34 kohta), on välttämättä johtanut siihen, ettei alun perin luvatun taloudellisen tuen loppuosaa maksettu. Näin ollen on katsottava, että SAEV oli implisiittisen, tuen pidättämistä koskevan päätöksen adressaatti. Oikeuskäytännön perusteella (asia C-359/98 P, Ca'Pasta v. komissio, tuomio 25.5.2000, Kok. 2000, s. I-3977, 30—32 kohta ja 36—39 kohta ja edellä 142 kohdassa mainittu asia Astipesca v. komissio, tuomion 141 kohta) kyse on epäedullisesti SAEV:n oikeusasemaan vaikuttavasta toimesta, jonka SAEV olisi voinut riitauttaa määräajassa, mitä se ei ole kuitenkaan tehnyt. Tuen pidättämistä koskevasta päätöksestä on näin ollen tullut SAEV:n kannalta lainvoimainen.

213 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin muistuttaa, että vaikka EY 288 artiklan toiseen kohtaan perustuva vahingonkorvauskanne on tosin itsenäinen yhteisön oikeuden kanne yhteisön oikeussuojakeinojen järjestelmässä siten, että kumoamisvaatimuksen tutkimatta jättämisestä ei itsessään seuraa korvausvaatimuksen tutkimatta jättämistä (ks. erityisesti asia T-514/93, Cobrecaf ym. v. komissio, tuomio 15.3.1995, Kok. 1995, s. II-621, 58 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen),

vahingonkorvauskanne on kuitenkin jätettävä tutkimatta, kun sillä todellisuudessa pyritään lainvoimaisen yksittäispäätöksen peruuttamiseen ja kun, jos se otettaisiin tutkittavaksi, sen seurauksena olisi tämän päätöksen oikeusvaikutusten tyhjäksi tekeminen (ks. asia 175/84, Krohn v. komissio, tuomio 26.2.1986, Kok. 1986, s. 753, Kok. Ep. VIII, s. 495, 32 ja 33 kohta; em. asia Cobrecaf ym. v. komissio, tuomion 59 kohta ja edellä 142 kohdassa mainittu asia Astipesca v. komissio, tuomion 139 kohta).

214 Tämän vuoksi on jätettävä tutkimatta vahingonkorvausvaatimukset, joilla pyritään sellaisen summan saamiseen, joka vastaa niitä oikeuksia, jotka kantajilta on viety päätöksellä, josta on tullut lopullinen (edellä 213 kohdassa mainittu asia Cobrecaf ym. v. komissio, tuomion 60 kohta), sekä korvausvaatimukset, joissa on kyse tällaiseen summaan liittyvistä viivästyskoroista (edellä 213 kohdassa mainittu asia Cobrecaf ym. v. komissio, tuomion 62 kohta ja edellä 142 kohdassa mainittu asia Astipesca v. komissio, tuomion 140 kohta).

215 Esillä olevassa asiassa kantajat ehdottavat kahta eri tapaa tuen väitetysti lainvastaisesta pidättämisestä aiheutuneen vahingon laskemiseksi (ks. edellä 204 kohta). Kyse on kuitenkin kummassakin tapauksesta sellaisesta laskentatavasta, joka perustuu tuen loppusummalle kertyneisiin korkoihin. Näin ollen on todettava, että siltä osin kuin vahingonkorvausvaatimukset, jotka perustuvat väitteeseen tuen maksamisesta pidättäytymisen lainvastaisuudesta, niillä pyritään todellisuudessa saamaan summa, jolla kompensoitaisiin pidättämispäätöksen oikeusvaikutukset, jotka liittyvät kyseisen loppuosan maksamisen viivästymiseen ja jotka kyseisen päätöksen kumoaminen ajoissa nostetun ja menestyksellisen kumoamiskanteen seurauksena olisi poistanut, kun otetaan huomioon täytäntöönpanotoimet, jotka komission on toteutettava EY 233 artiklan nojalla (ks. edellä 142 kohdassa mainittu asia Astipesca v. komissio, tuomion 146 kohta).

216 Tästä seuraa, että edellä 213 ja 214 kohdassa mainittu oikeuskäytäntö huomioon ottaen, kanne on jätettävä tutkimatta siltä osin kuin se koskee komission SAEV:n osalta tekemän implisiittisen, tuen pidättämistä koskevan päätöksen väitetystä lainvastaisuudesta aiheutunutta vahinkoa.

217 Kantajat huomauttavat VASA-yhteisyrityksen osalta, että sen puolustautumisoikeuksia on loukattu, koska kyseistä yritystä ei ole kuultu asian T-126/01 riidanalaisen päätöksen tekemistä edeltäneen menettelyn kuluessa.

218 On kuitenkin muistutettava, ettei komissio ole tehnyt päätöstä, jolla VASA:lle myönnettyä tukea olisi vähennetty. Asian T-126/01 riidanalainen päätös on nimittäin osoitettu yksinomaan yhteisön laivanvarustajalle SAEV:lle.

219 Tämän jälkeen on korostettava kalastussopimuksen pöytäkirjassa n:o I olevasta 3 artiklan 2 kohdasta ilmenevän, että komission yhteisyrityksille myöntämä yhteisön tuki maksetaan Argentiinan toimivaltaiselle viranomaiselle, joka laatii sen käytön ja hallinnon edellytykset. Yhteisön laivanvarustajalle myönnetyn tuen osalta tuen hakemista ja maksamista koskevien menettelyjen on kyseisen pöytäkirjan 3 artiklan 4 kohdan mukaisesti oltava yhteisön lainsäädännön asiaa koskevien määräysten mukaisia, kun taas yhteisyrityksille, jotka ovat argentiinalaisia yrityksiä, myönnetyn tuen hakemista ja maksamista koskevista menettelyistä säädetään Argentiinan lainsäädännössä.

220 Tämän vuoksi VASA teki 23.4.2001 päivätyllä kirjeellä Argentiinan toimivaltaiselle viranomaiselle hakemuksen, joka koski tuen loppuosan maksamista. Koska VASA itse on katsonut tässä viimeksi mainitussa kirjeessä, että asian T-126/01 riidanalaisen päätöksen sisältö "ei ole vaikuttanut sen lailliseen oikeuteen, joka koskee jäljellä olevan summan maksamista argentiinalaiselle yhteisyritykselle", se ei voi myöskään väittää, että SAEV:tä vastaan aloitetusta tuen vähentämistä koskevasta menettelystä, jonka johdosta SAEV:n osalta tehtiin implisiittinen tuen pidättämistä koskeva päätös, olisi aiheutunut sille vahinkoa.

221 Kaikesta edellä olevasta seuraa, että vahingonkorvausvaatimus on hylättävä.

Asiakirjan poistamista koskeva vaatimus

222 Komissio väittää asiassa T-44/01, että tuen vähentämispäätöstä koskeva ehdotus, jonka kantajat ovat esittäneet kanteen liitteenä 24, ei vastaa sitä tekstiä, jonka pysyvä kalatalouden rakennekomitea hyväksyi 20.11.2000 ja jonka perusteella komissio tämän jälkeen teki päätöksensä 19.3.2001. Kyse on sellaisesta sisäisestä muistiosta, joka voi johtaa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta harhaan. Komissio vaatii näin ollen, että liite 24 poistetaan oikeudenkäyntiasiakirjoista.

223 Koska ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ei kuitenkaan ole nojautunut kyseiseen asiakirjaan nyt käsiteltävää asiaa ratkaistessaan, lausunnon antaminen komission vaatimuksesta raukeaa (ks. vastaavasti edellä 174 kohdassa mainittu asia Branco v. komissio, tuomion 116—117 kohta).

Yhteenveto

224 Kaikesta edellä olevasta ilmenee, että kanteet asioissa T-44/01, T-119/01 ja T-126/01 on hylättävä.

Oikeudenkäyntikulut

225 Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 87 artiklan 2 kohdan mukaan asianosainen, joka häviää asian, velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut. Koska kantajat ovat hävinneet asian, ne on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut komission vaatimusten mukaisesti.

Näillä perusteilla

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIN
(kolmas jaosto)

on antanut seuraavan tuomiolauselman:

1) **Asiat T-44/01, T-119/01 ja T-126/01 yhdistetään tuomion antamista varten.**

2) **Kanteet hylätään.**

3) **Kantajat velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.**

Lenaerts Azizi Jaeger

Julistettiin Luxemburgissa 3 päivänä huhtikuuta 2003.

H. Jung K. Lenaerts

kirjaaja jaoston puheenjohtaja